

ತಿಳಿನಗೆಯ ಕಾರಂಜಿ

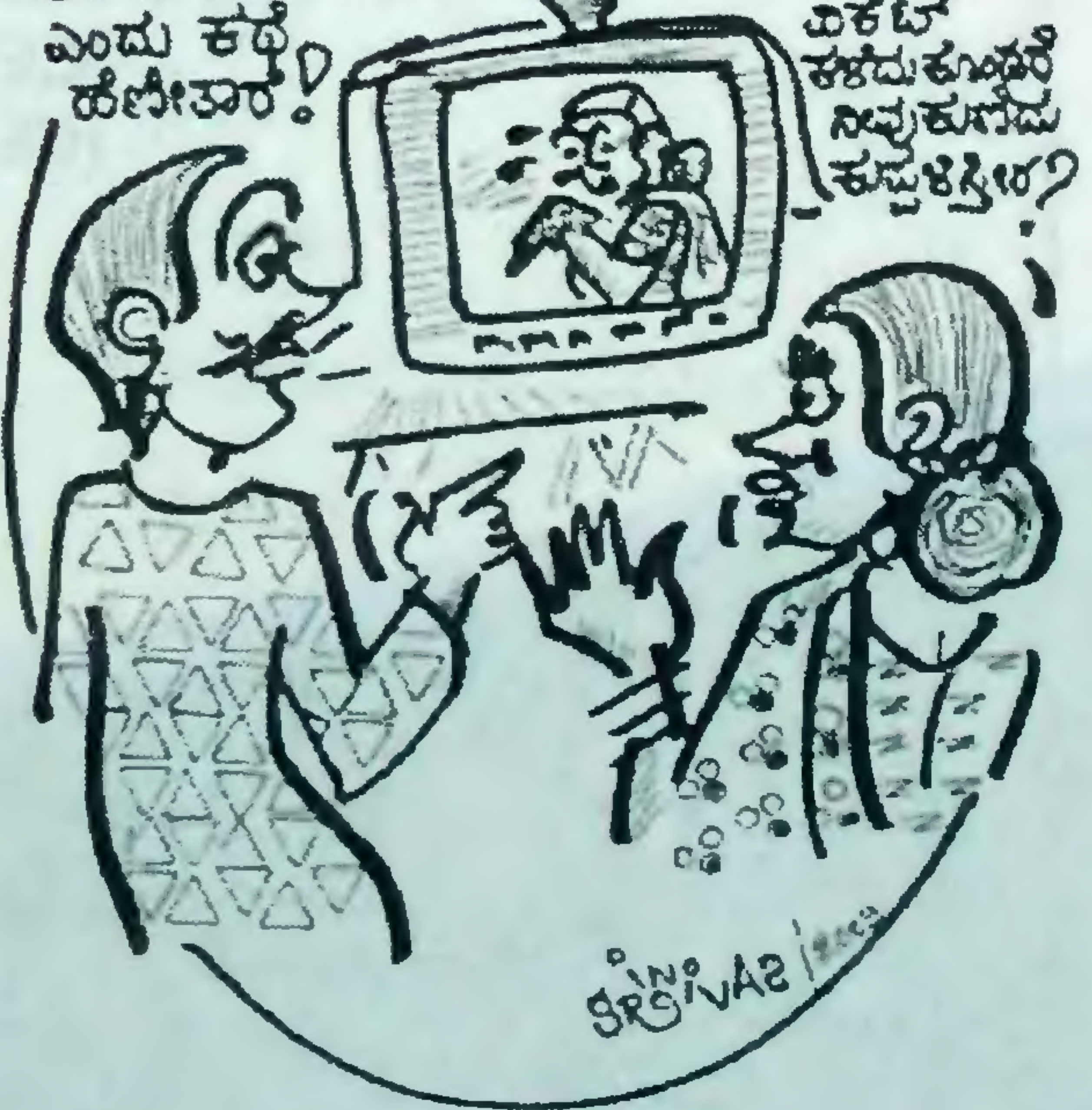

ಡಿಸೆಂಬರ್ - 2009

ಎಕೆ, ದಾಗೆ ಗೊಳೊ
ಎಂದು ಅತ್ತಿದೀಯಾ?
ಅವರು ಹೆಂಗಸರಿಗೇ
ಎಂದು ಕಥೆ
ಹೇಳಿತಾರಾ?

ಕ್ರಿಕೆಟ್
ಮಾಡುಗಳಲ
ಬಾಲೆ ಹದಿವರೆ,
ಎಕೆಟ್
ಕಳೆದು ಕೂಡಲೆ
ನಿವು ಕುಣಿದು
ಕುಡುಕಿಸ್ತೀರಾ?

With Best Compliments from:

SVR Agencies

NO.2, 3rd Cross Kalasipalyam,
New Extention Bangalore - 560 002.

Grams : Equipments : Tel : 080 - 22222301
Fax : 080 - 22224497

Distributors For : ASPEE Sprayers and Dusters for
Agriculture and Horticulture

CONSIGNMENT : M/S DSM ENGINEERING
AGENTS FOR PLASTICS
(INDIA) PVT. LTD
Thermoplastic PloysterGranules
(CENKITE) Polyamise Granules
(CENKALON)

‘ಕರ್ನಾಟಕದ ರಾಜಕೀಯ, ಮೊಂಬರಾಟ’ - ಹೇಳಿಕೆ

ಕೆ.ಎಂ.ಎಫ್.ನ ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ನಿರೀಕ್ಷಣಾ ಜಾಮೀನು ಅರ್ಜಿ ತಿರಸ್ಕೃತ - ಸುದ್ದಿ

ಗಣಿ ಧನಗಳನ್ನು ಹೊರಹಾಕಿ - ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಕಿವಿಮಾತು

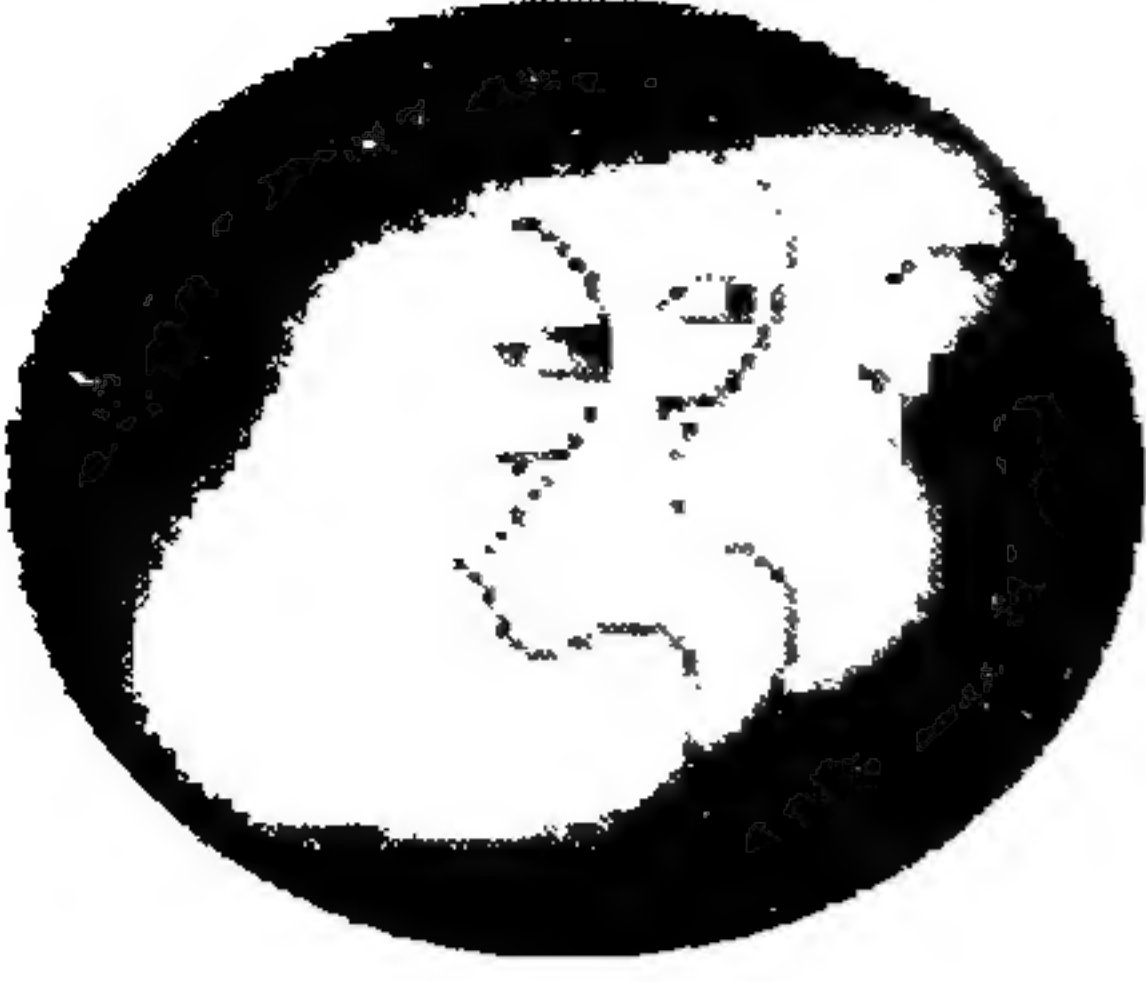
ಕಂದಾಯ ಕಚೇರಿ ಸ್ಥಳಾಂತರಕ್ಕೆ ವಿರೋಧ - ಸುದ್ದಿ

'Read Books ನೀವು?' - ಖ್ಯಾತ ನಟ, ಪುಸ್ತಕ ಮೇಳದ ಜಾಹೀರಾತಿನಲ್ಲಿ

ಬಿ.ಜೆ.ಪಿ.ಯಲ್ಲಿನ ಭಿನ್ನಮತ 'ಬೂದಿ ಮುಚ್ಚಿದ' ಕೆಂಡದಂತಿದೆ !!

ಅಪಸ್ಥಾರದ ಬಗ್ಗೆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮಾಹಿತಿ; ಮಂತ್ರಿಗಳಿಂದ ತಲೆಬುರುಡೆ ವಿವರ - ಶೀರ್ಷಿಕೆ

ಮಧುಮೇಹ 'ರಾಜಧಾನಿ'ಯಾಗುತ್ತಿರುವ ಭಾರತ - ಸುದ್ದಿ

ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಹಾಸ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯ

- ಕೃಷ್ಣ ಸುಬ್ಬರಾವ್

ಡಾ|| ಪ್ರಭುಶಂಕರ ಅವರ ಹಾಸ್ಯಪ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಅವರ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ, ಅವರ ಭಾಷಣಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಸಂಭಾಷಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಸವಿದು ಆನಂದಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಹಾಸ್ಯಬ್ರಹ್ಮ ನಾ. ಕಸ್ತೂರಿಯವರ ಸೇರ ಶಿಷ್ಯರಾದ ಪ್ರಭುಶಂಕರ ಅವರಿಗೆ ಕಸ್ತೂರಿ ಪ್ರಭಾವ ಸಾಕಷ್ಟಾಗಿದೆ. ಅನೇಕ ಪದಸೃಷ್ಟಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವ ಹಾಸ್ಯಪ್ರಬಂಧ 'ಸೆಮಿನಾರುಗಳು' ಎಂಬ ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ಮರಣಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ತೀವ್ರ ಸೆಮಿನಾರಾಘಾತ ಎಂಬ ಪದ ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಡಾ|| ಪ್ರಭುಶಂಕರರವರ ವಿಡಂಬನೆಯ ಮೂಲಕ ವಾಸ್ತವವನ್ನು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಟ್ಟುವಂತ ಶೈಲಿ ಹಾಗೂ ಹಾಸ್ಯದ ಹೊನಲು ಹರಿಯುವುದನ್ನು ಓದಿ ಆನಂದಿಸಬೇಕು. ಸೆಮಿನಾರಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಅವಘಡಗಳು ಅದರ ಬಲಿಪಶುಗಳು ಹಾಗೂ ಅಲ್ಲಿ ಚರ್ಚಿಸಬಹುದಾದ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ವಿಷಯಗಳ ವಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ಒಂದು ವಿಷಯವೇನೆಂದರೆ - "ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಆಚರಿಸುವ ಭಕ್ತಿ ಶ್ರೇಷ್ಠವೋ ನಿಂತುಕೊಂಡು ಆಚರಿಸುವ ಭಕ್ತಿ ಶ್ರೇಷ್ಠವೋ" ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ನಡೆದ ಸೆಮಿನಾರಿಗೆ ಭಾರತದ ಎಲ್ಲಾ ಮೂಲಗಳಿಂದ, ಕನ್ಯಾಕುಮಾರಿಯಿಂದ ಕಾಶ್ಮೀರದಿಂದ ವಿದ್ವಾಂಸರುಗಳೆಲ್ಲ ಭಾಗವಹಿಸಿ, ಅದರ ಖರ್ಚು ವೆಚ್ಚದ ವಿವರವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಹೆಚ್ಚಿನ ಸ್ವಾರಸ್ಯಗಳನ್ನು ನೀವೇ ಆಸ್ವಾದಿಸಲು ನಾನು ಇಷ್ಟಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಪೆನ್ನಿನ ಕ್ಯಾಪನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ನಿಮಗೆ ಮೈಕೈ ನೋವಿದ್ದರೆ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರೇಯಸಿಯ ಪೋಟೋ ನೋಡುತ್ತಾ ಇದ್ದರೆ ನೋವು ಕಡಿಮೆ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಸಂಶೋಧನಾ ವರದಿಯೊಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ಗಂಡಂದಿರನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿದಾಗ ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದು: ನಮಗೂ ಈ ಥರದ ಮಾಡಲು ಇಷ್ಟ. ಆದರೆ ಆ ಪೋಟೋ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಹೆಂಡತಿ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಬಿದ್ದರೆ? ಸಮಸ್ಯೆ ಅರ್ಥವಾಯಿತು ಬಿಡಿ.

- ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ

ಆ ಸಭಾಂಗಣದಲ್ಲಿ ಉಪಸ್ಥಿತರಿದ್ದವರು ಆರೇಳು ಜನ ಮಾತ್ರ. ಅವರಲ್ಲೂ ಇಬ್ಬರು ಸುಖ ನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿದ್ದರು. ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತನೂ ಅದೇ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದ. ಅವನ ಪಕ್ಕದ ಸುಖಾಸನ ಖಾಲಿಯಿತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಅವನನ್ನು ಚುಚ್ಚಿ ಏಳಿಸಿದೆ. ಸೆಮಿನಾರು ಭಾಷಣಗಳಿಂದ ಬಳಲಿ ಹೇಗೋ ನಿದ್ರೆಗೆ ಸಂದಿದ್ದ ಅವನಿಗೆ ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ತುಂಬ ಆಸಮಾಧಾನವಾಯಿತು. ಆದರೂ ಸೈರಣೆ ತಂದುಕೊಂಡು “ಇಲ್ಲಿಗೂ ಏಕೆ ವಕ್ರಿಸಿದೆ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದ. ನಾನು “ಇಲ್ಲಿ ಏನು ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ?” ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದೆ. ಅವನು ಹಣೆ ಹಣೆ ಬಡಿದುಕೊಂಡು “ನನ್ನ ಶ್ರಾದ್ಧ” ಎಂದ. ನಾನು ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಿದೆ: “ಅಯ್ಯಾ, ಹಠಾಶನಾಗಬೇಡ. ಅದಕ್ಕೆ ಇನ್ನೂ ಸಮಯವಿದೆ. ಅದು ನಡೆದೇ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಭವಿಷ್ಯದ ಮಾತು ಬೇಡ. ವರ್ತಮಾನದಲ್ಲಿ ವ್ಯವಹರಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ತುಂಬ ವಿವೇಕವಿದೆ. ಈಗ ಹೇಳು... ಧ್ವನಿವರ್ಧಕದ ಮುಂದೆ ನಿಂತು ಕೈಗಳನ್ನು ತಿರುಗಿಸುತ್ತಲೂ ಮುಖಭಾವಗಳನ್ನು ಬದಲಿಸುತ್ತಲೂ ಭರತನಾಟ್ಯದ ಮೂಲಕ ನಮಗೆ ಏನನ್ನೋ ಸೂಚಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರಲ್ಲ ಅವರು ಯಾರು? ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದಾದರೂ ಏನು?” ನನ್ನ ಮಿತ್ರ ಜೋರಾಗಿ ನಕ್ಕ. “ಅವರು ಅಂತರ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಖ್ಯಾತಿಯ ಪರಿಸರ ತಜ್ಞರು. ಇರಲಿ. ಅವರು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೀಯಲ್ಲ ನಿನಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ?” ನಾನು: “ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ.” ಅವನು: “ಹಾಗಾದರೆ ನನ್ನನ್ನೇಕೆ ಕೇಳುತ್ತೀಯು? ನೀನೇ ತಿಳಿದುಕೋ.” ಆಗಲೀಗ ನಾನು ಮನಸ್ಸು ಕಿವಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಭಾಷಣಕಾರನತ್ತಲೇ ಜಾಚಿ ಆಲಿಸಿದೆ. ಆತ ಬೇರೆ ಯಾವುದೋ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುವಂತೆಯೂ ಮಧ್ಯೆ ಮಧ್ಯೆ ಇಂಗ್ಲಿಷಿನ ಕೆಲವು ಅಪಭ್ರಂಶ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಿರುವಂತೆಯೂ ಭಾಸವಾಯಿತು. “ಇದು ಯಾವ ಭಾಷೆ?” ಎಂದು ನನ್ನ ಮಿತ್ರನನ್ನು ಕೇಳಿದೆ. ಅವನು “ಇಂಗ್ಲಿಷ್” ಎಂದ. “ಹಾಗೆ ಕೇಳಿಸುತ್ತಿಲ್ಲವಲ್ಲ” ಎಂದೆ. ಅವನು “ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಅನೇಕ ಪ್ರಾಂತಗಳ ಜನರು ಇಂಗ್ಲಿಷನ್ನು ಉಚ್ಚರಿಸುವುದೇ ಹಾಗೆ. ಅಷ್ಟಕ್ಕೂ ಯಾವ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ದೊರೆಯಾಗಲಿ ರಾಣಿಯಾಗಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿಲ್ಲ ಅವನು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಿರುವುದು ಭಾರತೀಯರ ಉಪಕಾರಕ್ಕೆ. ನಿನಗೆ ಬೇಕಾದರೆ ಕೇಳು, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಎದ್ದು ಹೋಗು” ಎಂದು ಗದರಿದ. ಅವನ ವಾದ ವೈಖರಿಯನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿದೆ.

ವಿದ್ವಾಂಸರುಗಳನ್ನು ಕರೆಸತಕ್ಕದ್ದು ಅವರಿಗೆ ವಿಮಾನ ವೆಚ್ಚ ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದು ಆ ವಿದ್ವಾಂಸರುಗಳು ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ತಮ್ಮ ಧರ್ಮಪತ್ನಿಯ ಮಕ್ಕಳು ಮರಿಗಳನ್ನೂ ಕರೆತರತಕ್ಕದ್ದು ತಮ್ಮ ಪ್ರಬಂಧವನ್ನು ಮಂಡಿಸುವಾಗ ಮಾತ್ರ ತಾವು ಹಾಜರಿದ್ದು ಉಳಿದ ವೇಳೆ ಆಯಾ ಊರುಗಳಲ್ಲೂ ಸುತ್ತಮುತ್ತಣ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲೂ ನೋಡತಕ್ಕದ್ದನ್ನೆಲ್ಲ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಬರತಕ್ಕದ್ದು ಹೌದು, ಇದರಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವಾದರೂ ಏನು? ಪ್ರಯೋಜನ ಇದೆ. ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸೆಮಿನಾರು ನಡೆಯದಿದ್ದರೆ ದೆಹಲಿ, ಕಾಶ್ಮೀರ, ಅಸ್ಸಾಂ ಮುಂತಾದ ಊರುಗಳ ನಮ್ಮ ಮಿತ್ರರಿಗೆ ಕೃಷ್ಣರಾಜಸಾಗರ, ಚಾಮುಂಡಿಬೆಟ್ಟ ಶ್ರೀರಂಗಪಟ್ಟಣ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ನೋಡುವ ಅವಕಾಶಗಳು ದೊರೆಯುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ? ಹಾಗೆಯೇ ಮೈಸೂರಿನವರಾದ ನಮಗೆ ಕಾಶ್ಮೀರ, ಸಿಮ್ಲಾ ಆಗ್ರಾ ಅಜಂತಾ, ಅಸ್ಸಾಂಗಳ ದರ್ಶನ ಹೇಗೆ? ಅಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪ್ರಾಂತಗಳ ಜನರು ಪದೇ ಪದೇ ಬೆರೆತು ಭಾವೈಕ್ಯ ಸಾಧಿಸಬೇಕು ಎನ್ನುವ ತತ್ವವನ್ನು ನೀವು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲವೇ?

ಇನ್ನು ನಾವು ಮಂಡಿಸುವ ಪ್ರಬಂಧಗಳ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಸಂಕ್ಷೇಪವಾಗಿ ನಿಮಗೆ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು. “ಕರ್ನಾಟಕ ವರ್ಣಾಲಿಪಿ ಸಮುದ್ಭವವು” ಎಂಬುದೊಂದು ಮೂವತ್ತೆರಡು ಪುಟಗಳ ಪ್ರಬಂಧ. “ಜಂಭೂದ್ವೀಪೇ ಭರತಖಂಡೇ” ಎಂಬುದೊಂದು ಆರಂಭವಾಗಿ ಮೂವತ್ತೊಂದೂವರೆ ಪುಟಗಳಲ್ಲಿ ಭರತಖಂಡ ಮಹಿಮೆಯನ್ನೂ ಸಂಸ್ಕೃತ ಭಾಷೆಯ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವನ್ನೂ ಉನ್ನತೋನ್ನತವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ತುತಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಕೊನೆಯ ಅರ್ಧಪುಟ ಕರ್ನಾಟಕವನ್ನೂ ಕನ್ನಡವನ್ನೂ ತಲುಪಿ, ಕೇಶಿರಾಜ ಎಂಬ ವೈಯಾಕರಣಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿರುವುದು ನಲವತ್ತೇಳು ಅಕ್ಷರಗಳು ಮಾತ್ರ ಎಂದು ಪ್ರಬಂಧಕಾರರು ತಿಳಿಸಿದರು. ಪ್ರಬಂಧವನ್ನು ಕುರಿತು ಏನೂ ಚರ್ಚೆ ನಡೆಯಲಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣಗಳು ಮೂರು. ಆ ಗೋಷ್ಠಿಯಲ್ಲಿದ್ದವರು ಮೂರೇ ಜನ. ಪ್ರಬಂಧ ವಾಚಕರು, ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಮತ್ತು ಒರಿಯಾ ದೇಶದ ಏಕಮಾತ್ರ ಶ್ರೋತೃ. ಉಳಿದ ಸೆಮಿನಾರಿಗಳು ಅಂದು ಟೂರಿಸ್ಟ್ ಬಸ್ಸನ್ನೇರಿ ಪ್ರೇಕ್ಷಣೀಯ ಸ್ಥಳಗಳ ಭೇಟಿಗೆ ಧಾವಿಸಿದ್ದರು. ಸದರಿ ಗೋಷ್ಠಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಪ್ರಬಂಧವಾಚನ ಮುಗಿದ ಒಂದು ನಿಮಿಷದ ಮೇಲೆ ಧಿಡೀರನೆ ಎಚ್ಚೆತ್ತು, ಕಣ್ಣುಜ್ಜಿಕೊಂಡು ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಿಸಿದರು: ದಯಮಾಡಿ ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕು. ಈ ಪ್ರಬಂಧದ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಏನೂ ಹೇಳಲಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ ನನಗೆ ನಿದ್ರೆ ಬಂದುಬಿಟ್ಟಿತ್ತು. ಒರಿಸ್ಸಾದ ಶ್ರೋತೃ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ನಲವತ್ತೇಳು ಅಕ್ಷರಗಳಿದ್ದ ಬಗ್ಗೆ ಸಮಾಧಾನದ ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಬಿಟ್ಟರು. ನಲವತ್ತೇಳು ಅಕ್ಷರಗಳಿಗೆ ಒಂದೂವರೆ ಗಂಟೆಗಳ ಕಾಲ ಎಚ್ಚೆತ್ತು ಕುಳಿತಿರಬೇಕಾಯಿತಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಇತರ ಭಾಷೆಗಳಂತೆ ಐವತ್ತೆರಡು ಅಕ್ಷರಗಳಿದ್ದಿದ್ದರೆ ಏನಾಗುತ್ತಿತ್ತು ಎಂಬುದನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಬೆವರೊರೆಸಿಕೊಂಡರು.

ಸರೋಜಮ್ಮನ ಸೀರೆ ಆಖ್ಯಾನ

- ಚಿತ್ರಾ ರಾಮಚಂದ್ರನ್

ಒಡಲೆಲ್ಲ ನವಿಲಿನ ನೀಲಕಂಠ. ಸಮುದ್ರದಲೆಗಳು ಸಾಲಾಗಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಹರಿದಾಡಿದ ಗಾಢ ನೀಲಿಯ ನುಣುಪು ಗೆರೆಗಳು. ಚೆನ್ನಾಲಿ ಜರಿ ಮಿನುಗಿದ ಅಂಚಲ್ಲಿ ನವಿಲುಗರಿಯ ಕಣ್ಣಿನಂತಹ ವಿನ್ಯಾಸ. ಸೆರಗು ತುಂಬ ನವಿಲುಗರಿಯ ಚಮತ್ಕಾರ.

ಇಂತಹ ಸೀರೆಯನ್ನುಟ್ಟು ಹರೆಯದ ಹುಡುಗಿ ಮಾರ್ಜಾಲ ನಡಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಸೆರಗನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿದು ಬಳುಕುತ್ತ ಹೋದರೆ ಮೂಕನೂ ದಡ್ಡನೂ ಕೂಡ “ಗಿರಿ ನವಿಲೋ ಇಲ್ಲಿ..” ಎಂದು ಕವಿತೆ ಕಟ್ಟಿ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದನೇನೋ? ಆದರೆ ಅಂತಹ ಸೀರೆಯನ್ನುಟ್ಟು ಕುಳಿತಿದ್ದವರೋ ವೃದ್ಧ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯಂತೆ ಕಂಡ ತುಂಬು ಮುತ್ಯದೆಯಾದ ಸರೋಜಮ್ಮ.

ಮದುವೆಗೆ ಆಗಮಿಸಿದ್ದ ಹೆಂಗಳೆಯರ ಕಣ್ಣೆಲ್ಲ ಸರೋಜಮ್ಮನ ಸೀರೆಯ ಮೇಲೆ ಕವಿದಿದ್ದವು. ಅಹಿಂಸಾ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಕೈಗೊಂಡು ರೇಷ್ಮೆಯನ್ನ ತ್ಯಜಿಸಿದ್ದವರು, ರೇಷ್ಮೆ ಸೀರೆಗಳ ದುಬಾರಿ ಬೆಲೆಯಿಂದ ಆ ಸೀರೆಗಳನ್ನು ದೂರವೇ ಇಟ್ಟಿದ್ದವರೂ ಕೂಡ ಸರೋಜಮ್ಮನ ಸೀರೆಯ ಮೇಲೆ ನಾಟಿದ್ದ ತಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನ ತೆಗೆಯಲಾರದವರಾದರು. ಆಧುನಿಕ ವಸ್ತ್ರಧಾರಿಗಳಾಗಿದ್ದ ಕನ್ಯಾಮಣಿಗಳೂ ಇಂತಹ ಸೀರೆಯಲ್ಲಿ ಗಾಗ್ರಾ ಹೊಲಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಹೇಗೆ ಎಂಬ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ತೇಲಿಹೋದರು. ಸಿಕ್ಕ ಸಿಕ್ಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲ ಗಂಡಂದಿರ ಪರ್ಸಿಗೆ ಕನ್ನ ಹಾಕಿ ರೇಷ್ಮೆ ಸೀರೆಗಳನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಲು ಹೊಂಚು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದ ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಲೇ ಬೇಕಿಲ್ಲ.

“ನಿಮ್ಮ ಸೀರೆ ತುಂಬ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ ಸರೋಜಮ್ಮ” ಎಲ್ಲರ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಇದೇ ಪಲ್ಲವಿ.

“ಇದು ತುಂಬ ಹಳೇ ಸೀರೆಯಮ್ಮ.” ಕಳೆದ ದೀಪಾವಳಿಗೋ ಇಲ್ಲ ಅದಕ್ಕೂ ಹಿಂದಿನ ಗೌರಿ ಹಬ್ಬಕ್ಕೋ ಕೊಂಡಿರಬೇಕು. ಎಂದುಕೊಂಡವರಿಗೆ “ನಮ್ಮ ತಾಯಿ ಕೊಡಿಸಿದ್ದು, ಐವತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ!” ಎಂದು ಸರೋಜಮ್ಮ ಸೇರಿಸಿ ಹೇಳಿದಾಗ, ವಿಸ್ಮಯದ ಗುಂಡು ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಸಿಡಿದಂತಾಯಿತು.

“ಈ ವಮ್ಮನಿಗೆ ಅಮ್ಮೀಸಿಯಾ, ಡಿಮೆನ್ಸಿಯಾ ತರಹದ ಯಾವುದಾದರೂ ‘ಈಸಿಯ’ ಇರಬಹುದೇ?” ಎಂಬ ಶಂಕೆಯೂ ಉಂಟಾಯಿತು. ಸರೋಜಮ್ಮನ ತಾಯಿ, ಜಯಮ್ಮಳೆಂಬ ಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯನ್ನು ಅರಿತಿದ್ದವರಿಗೆ ಇದು ಆಶ್ಚರ್ಯವಾದ ವಿಷಯವೇ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ.

ವಿಚಿತ್ರವಾದ ‘ಘಮಘಮ’ ಸುವಾಸನೆ ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ತೇಲಿ ಬಂದಾಕ್ಷಣ, ಅದರ ಹಿಂದೆಯೇ ಆಗಮಿಸುತ್ತಿದ್ದವಳು ಜಯಮ್ಮ ಎಂದು ಯಾರಾದರೂ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡೇ ಹೇಳಬಹುದಿತ್ತು. ಅಂತಿಂತಹ ಪ್ಯಾರಿಸ್ ‘ಸೆಂಟ್’ಗಳ ಪರಿಮಳವನ್ನೆಲ್ಲ ಮೂಲೆಗುಂಪು ಮಾಡಬಲ್ಲ ಸುಗಂಧವನ್ನು ಪಸರಿಸಿಕೊಂಡು, ಚುಕ್ಕಿಗಳ ನಡುವೆ ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರಮನಂತೆ

ಮುತ್ತುವನ ಸೀರೆಗಳಲ್ಲಿಯ ಒಂದು ವಿಶೇಷವೆಂದರೆ, ಆತ ಒಂದು ಡಿಸೈನ್‌ನಲ್ಲಿ ಮೂರೇ ಮೂರು ಸೀರೆಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ತಯಾರಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ನಾಲ್ಕನೆಯದಾಗಿ ಒಂದು ಸೀರೆಗೆ ಕೈ ಹಾಕಿದರೆ ಅದರ ಡಿಸೈನ್ ಬೇರೆಯೇ ಆಗಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಹಾಗಾಗಿ ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವನದ್ದು ಡಿಸೈನರ್ ಸೀರೆಗಳಾಗಿದ್ದವು.

ಜಯಮ್ಮ ಒಂದು ಡಿಸೈನಿನ ಮೇಲೆ ಕಣ್ಣು ಹಾಕಿದಳೆಂದರೆ, ಆ ಡಿಸೈನಿನ ಮೂರು ಸೀರೆಗಳನ್ನೂ ತಾನೇ ಕೊಂಡು ಕೊಂಡು ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅಂತಹದ್ದೇ ಸೀರೆ ಇನ್ನಾರಿಗಾದರೂ ಬೇಕಿದ್ದರೆ, ಊರೆಲ್ಲ ತಿರುಗಿದರೂ ಅವರಿಗೆ ಸಿಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ಜಯಮ್ಮನ ಸೀರೆಗಳೆಲ್ಲ ಬಹಳ ವಿಶಿಷ್ಟ ಸಂಗ್ರಹಗಳಾಗಿದ್ದವು. ಅಂತಹ ಒಂದು ಡಿಸೈನರ್ ಸೀರೆಯಾದ ಈ ನವಿಲಿನ ನೀಲಿಕಂಠ ಬಣ್ಣದ ಸೀರೆಯುಟ್ಟು ಸರೋಜ ತನ್ನ ಗೆಳತಿಯರೊಡನೆ ಒಂದು ಬೆನಿಫಿಟ್ ಫೋ ಸೋಡಲು ನಾಟಕರಂಗಕ್ಕೆ ತೆರಳಿದ್ದಳು.

ಅಂಬುಜ ಅವಳನ್ನ ನೋಡಿದ್ದು ಅವಳು ಉಟ್ಟಿದ್ದ ಸೀರೆಯಿಂದ ಅವಳನ್ನ ಜಯಮ್ಮನ ಮಗಳೆಂದು ಗುರ್ತಿಸಿದ್ದು ಜೊತೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದ ಅಂಬುಜಳ ಮಗನ ಕಣ್ಣುಗಳು ನೀಲೋತ್ಪಲದ ಮೇಲೆ ಸುಳಿವ ಬ್ರಮರಗಳ ಹಾಗೆ ಸರೋಜಳ ಮೇಲೆ ಸಂಚರಿಸಿದ್ದು ಮುಂತಾದ ಘಟನೆಗಳೆಲ್ಲ ನಡೆದಿದ್ದವು.

ಮರುದಿನವೇ ಅಂಬುಜ ಗಡಿಬಡಿಯೊಡನೆ ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಓಡಿ ಬರಬಹುದೆಂದು ಸರೋಜ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿರಲಿಲ್ಲ.

“ಜಯಮ್ಮ, ನಿನ್ನ ತಾನೆ ಕಣ್ಣು ಬಿಟ್ಟ ನಿನ್ನ ಮಗಳು ಎಷ್ಟು ಬೆಳೆದು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾಳೆ! ರಂಗ ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಅವಳ ಸೀರೆಯಿಂದಲೇ ಅವಳ ಗುರ್ತು ಸಿಕ್ಕಿದ್ದು ನಮ್ಮ ಶಂಕ್ರು ಅವಳ ಮೇಲೆ ಮನಸ್ಸಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮುಗಿಸಿ ಮೊನ್ನೆಮೊನ್ನೆ ತಾನೆ ಅಮೇರಿಕದಿಂದ ಹಿಂತಿರುಗಿದ್ದಾನೆ. ನೀನು ‘ಹೂಂ’ ಅಂದ್ರೆ ರಾಸ್ತಾಕ್ಷವಾಗಿ ಮುಂದುವರೆಯೋಣ.”

ಒಂದೇ ಉಸಿರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿ ಮುಗಿಸಿದ ಅಂಬುಜ ಜಯಮ್ಮನ ಕೈಗೆ ಅರಿಶಿನ, ಕುಂಕುಮ, ಹೂವು, ಹಣ್ಣು ಮತ್ತು ವಿಣವಿದ್ದ ವಿಳ್ಳದ ತಟ್ಟೆ ತುರುಕಿದಳು. ನಿಜ ಹೇಳಬೇಕಿದ್ದರೆ ರಂಗಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಕಂಡಾಕ್ಷಣ ಸರೋಜಳಿಗೂ ಶಂಕ್ರುವಿನ ಮೇಲೆ ಮನಸ್ಸಾಗಿ ಹೋಗಿತ್ತು. ದೇವರ ದಯೆಯಿಂದ ಜಾತಕಗಳೂ ಕೂಡಿದವು. ಹಿರಿಯರ ಒಪ್ಪಿಗೆಯೂ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಮದುವೆಗೆ ಬೇಕಾದ ಸೀರೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಅಕ್ಷಯವಾಗಿ ಉತ್ತತಿ ಮಾಡತೊಡಗಿತು ಕಾಂಚಿಪುರದ ಮುತ್ತುವಿನ ಮಗ್ಗ.

ಸರೋಜ ಶಂಕ್ರು ಮದುವೆ ರೇಷ್ಮೆ ಸೀರೆಗಳ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ಬಹಳ ವಿಸ್ತಂಭಣೆಯಿಂದ ನಡೆಯಿತು.

ಮುಹೂರ್ತ ಸಮೀಪಿಸಿದಂತೆ, ಶಮ್ಮ ಮುಂದೆ ನೀಡಲ್ಪಟ್ಟ ಹೂವು ಅಕ್ಷತೆಗಳನ್ನ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಲೇ ಸರೋಜಮ್ಮ ಅರಿಯದ ಊರಿನಲ್ಲಿ ದಿಕ್ಕು ಕಾಣದೆ ನಿಂತಿದ್ದ ತನಗೆ, ತನ್ನ ಸೀರೆಯೇ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿಯಾದ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ಹೇಳ ತೊಡಗಿದರು.

ಹೊಸತಾಗಿ ನಿರ್ಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದ ಆ ಗಣಿ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ರಸ್ತೆಗಳೂ, ಸಾಲುಗಟ್ಟಿ ನಿಂತ ಮನೆಗಳೂ 'ಕ್ಲೋನ್'ಗಳಂತೆ ಒಂದೇ ರೀತಿ ಕಂಡು ಬಂದವು.

“ಇಲ್ಲೇ ಇತ್ತೆಲ್ಲ ಮನಿ!” ಎಂದು ಪ್ರಲಾಪಿಸುತ್ತ ಭೀಮ ಮತ್ತೊಂದು ಬಾರಿ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಗೆ ಹೊರಟಾಗ ಸರೋಜ ಸುಸ್ತಾಗಿದ್ದಳು, ಬಿಸಿಲು ಏರತೊಡಗಿತ್ತು. ಉಟ್ಟಿದ್ದ ರೇಷ್ಮೆ ಸೀರೆಯಿಂದಾಗಿ ಬೆವರಿನ ಕಾಲುನೆಗಳೆಳೆಯತೊಡಗಿದವು. ಬಿಸಿಲಲ್ಲಿ ಬಳಲಿದ ಮಗು ಕುಯ್ ಗುಟ್ಟತೊಡಗಿತ್ತು.

“ಭೀಮ! ಇನ್ನೂ ನನ್ನ ಕೈಲಾಗಲ್ಲ ಎಲ್ಲಾದರೂ ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಿಸು.”

ತಂಗಿಯ ವಿಳಾಸವಿದ್ದ ಜೇಟಿ ಅವಳ ಪರ್ಸಿನಲ್ಲಿತ್ತು. ಪರ್ಸು ಅವಳ ರವಿಕೆಯೊಳಗೆ ತೂರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು. ಕಂಕುಳಲ್ಲಿ ಮಗು, ಕೈಯಲ್ಲಿ ಚೊಂಬು! ಈ ಅವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ರವಿಕೆಯೊಳಗಿಂದ ಪರ್ಸನ್ನ ತೆಗೆಯುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ? ಸಾಲದ್ದಕ್ಕೆ ಈಗಾಗಲೇ ತನ್ನ ಮುಂದೆ ಎರಡು ಬಾರಿ ಹಾದು ಹೋಗಿದ್ದ ಹೆಂಗಸೊಬ್ಬಳು ತನ್ನನ್ನೇ ದುರುಗುಟ್ಟಿಕೊಂಡು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಇವಳು ಸಮಯ ಸಾಧಿಸಿ ಕೊರಳಿನ ಸರಕ್ಕೆ ಕೈ ಹಾಕುವಳೋ ಇಲ್ಲ ಮಗುವನ್ನೇ ಕಸಿದುಕೊಳ್ಳುವಳೋ?

ಸರೋಜಳಿಗೆ ಬಹಳ ಬೇಸರವಾಯಿತು.

ಮಗುವನ್ನ ಬಿಗಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡ ಸರೋಜ, “ಯಾಕಮ್ಮ? ಏನ್ ಬೇಕಿತ್ತು? ಯಾಕೆ ಹಾಗೆ ನೋಡ್ತಿದ್ದೀಯ?” ಎಂದು ಜೋರಾಗಿಯೇ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದಳು.

“ನೋಡಕ್ಕೆ ನಮ್ಮವ್ವನ್ ಹಾಂಗೆ ಕಾಣ್ತೀರಲ್ಲ ಅಂದ್ಕೊಂಡೆ! ಸೀರೆನೂ ಅಂತದ್ದೇ ಉಟ್ಟಿದ್ದೀರ! ಮಾತು ಕೂಡ ಅದೇ ರೀತಿ! ಇದೆಂತ ಪವಾಡಕಣ ಶಿವನೇ!” ಎಂದು ನುಡಿದು ತನ್ನ ಕೆನ್ನೆಯ ಮೇಲೆ ಕೈ ಇಟ್ಟಳು ಆ ಹೆಂಗಸು.

“ಇಂತದ್ದೇ ಸೀರೆ? ನಿಮ್ಮ ಅವ್ವನ ಹೆಸರೇನು?” ಸರೋಜಳಿಗೆ ಕುತೂಹಲದ ಕಟ್ಟೆ ಒಡೆಯಿತು.

“ಗಿರಿಜಮ್ಮ” ಎಂದು ಆ ಹೆಂಗಸು ಹೇಳಿದ್ದೇ ತಡ, ಸರೋಜ ಆನಂದದಿಂದ “ಭೀಮ!” ಎಂದು ಚೀರಿದಳು!

ನಿಜಕ್ಕೂ ಹತ್ತೇ ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲಿ ಸರೋಜಳನ್ನು ಗಿರಿಜಳ ಮನೆ ತಲುಪಿಸಿದಳು ಗಿರಿಜಳ ಮನೆಗೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಹೆಂಗಸು.

ಸರೋಜಮ್ಮನ ಸೀರೆ ಆಹ್ವಾನ ಮುಗಿಯಿತು. ಮದುವೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಗಟ್ಟಿಮೇಳ ಅದುರಿತು. ಎಲ್ಲರೊಡನೆ ಸರೋಜಮ್ಮನೂ ಎದ್ದು ನಿಂತು ವಧು-ವರರ ಮೇಲೆ ಅಕ್ಷತೆಕಾಳು ಹಾಕಿ ಹರಸಿದಳು!

Hearing Care Centre

A Part of
Siemens Audiology Group

SIEMENS

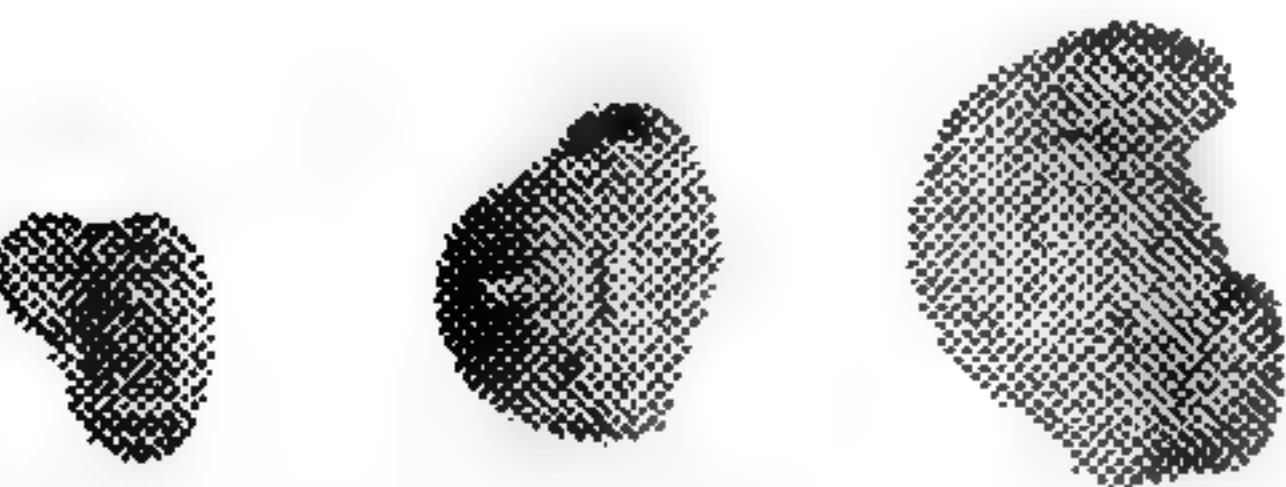
WHISPER HEARING AIDS

PVT. LTD.

ಮಾತು ಎಂಬ ಬೆಳಕು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಜಗತ್ತು ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿಬಿಡುತ್ತಿತ್ತು

- ಸಂಸ್ಕೃತ ಕವಿ

ಮಾತು ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಸಹಜ. ಅಪರೂಪಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಆ ಶಕ್ತಿ ಕೆಲವರಲ್ಲಿ ಮೂಡದೆ ಇರಬಹುದು. ಶೇಕಡಾ ಮೂರರಿಂದ ಹದಿನೆಂಟರವರೆಗೂ ಹೆಚ್ಚುವಷ್ಟು ಸಂಖ್ಯೆಯ ಜನರಿಗೆ ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮಾತಿನ ಸಂಪರ್ಕದಲ್ಲಿ ವಂಚಿತರಾಗುತ್ತಾರೆಂದರೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗಲೂಬಹುದು. ಕಿವಿ ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ತೊಂದರೆಯ ಜನರಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಜನರಿಗೆ ಶಸ್ತ್ರಚಿಕಿತ್ಸೆಯಿಂದ ಲಾಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಆಗಲಾರದು, ಅದರಲ್ಲೂ ವಯಸ್ಸು ಹೆಚ್ಚಾದಂತೆ ಔಷಧ ಮತ್ತು ಆಪರೇಷನ್ನಿಂದ ಲಾಭ ಕಡಿಮೆಯೇ ಆಗಬಹುದು. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಬಲಕುಂದುವ ಕಿವಿಯ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಅಂಗ. ನಮ್ಮ ಅನುಭವದಲ್ಲಿ ಜನರು ಈ ತೊಂದರೆ ಬಹಳ ಅನ್ನುವಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚುವವರೆಗೂ ಕಾದು ನಂತರವೇ ಪರಿಹಾರ ಹುಡುಕಲು ಮೊರಡುತ್ತಾರೆ. ಇವರೇ ಹೆಚ್ಚು ಕೇಳುವ ತೊಂದರೆ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ತೊಂದರೆಯಾಗಿ ಕಾಡುತ್ತದೆ. ಅದು ಶುರುವಾದ ಮೇಲೆಯೇ ಪರಿಹಾರ ಹುಡುಕುವ ಬದಲು ತೊಂದರೆಯ ಮೊಳಕೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಪರೀಕ್ಷೆ ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅದರಿಂದ ಏನೇನು ಸಾಧ್ಯತೆಗಳಿವೆಯೆಂದು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಈಗಿನ ನವೀನ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಾನಿಕ್ ಮತ್ತು ಕಂಪ್ಯೂಟರ್‌ಗಳ ಆವಿಷ್ಕಾರದಿಂದಾಗಿ ಉತ್ತಮವಾದ ಮತ್ತು ಅತೀ ಕಿರಿದಾದ ಹಾಗೂ ರಿಮೋಟಿನಿಂದ ನಿಯಂತ್ರಿಸಬಲ್ಲ ಹಿಮರಿಂಗ್ ಏಡುಗಳು ಲಭ್ಯವಾಗಿವೆ. ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಮುಂಚೂಣಿಯಲ್ಲಿರುವ ಸೀಮೆನ್ಸ್ ಹಿಮರಿಂಗ್ ಏಡುಗಳನ್ನು ನಮ್ಮಿಂದ ಆಯ್ದುಕೊಳ್ಳಿ. ಮೂರು ದಶಕಗಳ ಅನುಭವವಿರುವ ನಮ್ಮಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಕೇಳುವ ತೊಂದರೆಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಿ. ಸಮಯ ಕಾಯ್ದಿರಿಸಿ ಬನ್ನಿ. ಮಾಹಿತಿಗಾಗಿ ಈ ವಿಳಾಸಗಳಿವೆ: ವಿಸ್ಟರ್ ಹಿಮರಿಂಗ್ ಏಡ್ಸ್. 1030/13, 25ನೇ ಮೇನ್, 39ನೇ ಕ್ರಾಸ್, ಜಯನಗರ 'ಟಿ' ಬ್ಲಾಕ್ ಬೆಂಗಳೂರು - 560 041. ದೂರವಾಣಿ: 080-26640571 ಮತ್ತು 9741765454.

www.hearingaids.co.in
email : doctorgp@hearingaids.co.in

ಮರುಳ ಕಟ್ಟು...

ನಿವೃತ್ತಿಯ ಸೊಗಸು....!

- ಎಚ್. ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ

ಸುಮಾರು ಜನ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ನಿವೃತ್ತಿ ಹತ್ತಿರ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಗೆಯೇ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಕುಲರಾಗಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಇಡೀ ಪ್ರಪಂಚ ತಮ್ಮ ಶಲೆಯ ಮೇಲೆ ಜಿದ್ದುಹೋದ ಹಾಗೆ ಚಿಂತೆಗಳನ್ನು ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಒದ್ದಾಡಲು ಆರಂಭಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮೂವತ್ತು ನಲವತ್ತು ವರ್ಷ ಒಂದು ಕಡೆ ಆರಾಮವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಈಗ ಸಮಯ ಕಳೆಯೋದು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಸಮಸ್ಯೆಯಾದರೆ ನಿವೃತ್ತಿ ನಂತರದ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ನೆನೆದುಕೊಂಡರೆ ಎದೆ ಥವಥವ ಅನ್ನುತ್ತೆ ಅಂತ ಸುಮಾರು ಜನ ಗೆಳೆಯರು ತಮ್ಮ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವುದುಂಟು.

ನಿವೃತ್ತಿಯನ್ನುವುದನ್ನು ಒಂದು ಸಹಜ ಕ್ರಿಯೆ-ಉಣ್ಣುವ ಹಾಗೆ ಅಥವಾ ಮಲಗುವ ಹಾಗೆ ಅಥವಾ ಇನ್ನೂ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ಕಾಯಿಲೆ ಬಂದು ಮಲಗುವ ಹಾಗೆ-ಅನ್ನುವುದನ್ನು ಅರಿತವರು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಅಷ್ಟು ಯೋಚಿಸುವುದಿಲ್ಲ. 58 ಅಥವಾ 60ರ (ಇದು ಈಗಿನ ವಿಶ್ರಾಂತ ಜೀವನದ ವಯಸ್ಸು) ನಂತರದ ಜೀವನ ಹೇಗೆ ಇರತಕ್ಕದ್ದು ಎಂದು ಮೊದಲೇ ಪ್ಲಾನಿರಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಸರಿ ಹೊಂದುವ ಹಾಗೆ ತಮ್ಮ ಜೀವನ ಶೈಲಿಯನ್ನೂ ರೂಢಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ನಿವೃತ್ತರಾಗುವುದು ಒಂದೇ ದಿನದಲ್ಲಿ ಆಗುವ ಕಾರ್ಯವಲ್ಲ. ಹಳೇ ಕನ್ನಡ ಸಿನೇಮಾಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಈಚಿನ ಟೀವಿ ಸೀರಿಯಲ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ತೋರಿಸುವ ಹಾಗೆ ಸಂಜೆ ಮನೆಗೆ ಮನೆಯ ಯಜಮಾನ ಬರುತ್ತಾನೆ, ಅವನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸುಗಂಧರಾಜಾ ಹೂವಿನ ಮಾಲೆಯಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಆತ ಹುಸ್ಸುಪ್ಪಾ ಎಂದು ಮಿರ್ಚಿಯ ಮೇಲೆ ಕೂತು ಅಳು ಧನಿಯಲ್ಲಿ ಇವತ್ತು ನಾನು ರಿಟೈರಾಗಿಬಿಟ್ಟೆ ಕಣೇ ಎಂದು ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆತನ ಹೆಂಡತಿ ಪಾತ್ರಧಾರಿ ಅಯ್ಯೋ ಹೌದೇನ್ರಿ? ಮುಂದಿನ ನಮ್ಮ ಜೀವನದ ಗತಿ ಏನಿರೀ ಅಂತ ಅವಳೂ ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸಿ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಜುಗಲ್ ಬಂದಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ನಡೆಸಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ತಮಾಷೆ. ಅಂದರೆ ಇವತ್ತು ನಾನು ರಿಟೈರಾಗಿಬಿಟ್ಟೆ ಕಣೇ ಎಂದು ಗೋಳಾಡುವ ಗಂಡಸು ಯಾವುದೋ ಸರ್ಕಾರಿ ಕಚೇರಿಯಲ್ಲೋ ಅಥವಾ ಯಾವುದಾದರೂ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಉದ್ದಿಮೆಯಲ್ಲೋ ದುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದವ! ಈ ರೀತಿಯ ದೃಶ್ಯಗಳನ್ನು ಟೀವಿಗಳಲ್ಲಿ ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ ನನಗೆ ಸೀರಿಯಲ್‌ಗಳ ನಿರ್ಮಾಪಕ, ನಿರ್ದೇಶಕರ ಮೌಢ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಅನುಕಂಪ ಹುಟ್ಟುತ್ತದೆ. ಯಾವುದೇ ಸರ್ಕಾರಿ ಉದ್ದಿಮೆಗಳಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಏಕಾಏಕೀ ಯಾರನ್ನೂ ನಾಳೆಯಿಂದ ನೀನು ಬರಬೇಡ ಎಂದು ಹೇಳುವ ಪರಿಪಾಠಗಳು ಇರಲಿಲ್ಲ. ಈಚೆಗೆ ಅದೂ ನಮ್ಮ ಎಂ.ಎನ್.ಸಿ.ಗಳು ಇಲ್ಲಿ ಕಾಲೂರಿದ ನಂತರ ಈ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಬೆಳೆದಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ-ಆದರೂ ಅಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಮೊದಲೇ ಮುನ್ನೆಚ್ಚರಿಕೆ ನೀಡಿರುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುವುದೂ ವಾಸ್ತವ! ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೀಗಿರಬೇಕಾದರೆ ವಿಶ್ರಾಂತ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಹೋಗುವವರು ಸ್ವಲ್ಪ ವಾದರೂ ಮೈಂಡ್ ಸೆಟ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಇಡೀ ಮೂವತ್ತು ನಲವತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಯಂತ್ರದ ಹಾಗೆ ದುಡಿದಿರುತ್ತೇವೆ. ಈ ದುಡಿತದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಅಂದುಕೊಂಡ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನಾವು ಮಾಡಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ತುಂಬಾ ಆಸೆಯಿಂದ ಓದಲು ಬಹು ಹಿಂದೆಯೇ ತಂದ ಹಲವಾರು ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ತೆಗೆದೇ ನೋಡಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹೊರಗೆಲ್ಲೂ ಕರೆದೊಯ್ಯಲು ಆಗಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಬಂಧು ಮಿತ್ರರುಗಳನ್ನು ಭೇಟಿಸಿರುವುದಿಲ್ಲ-ಮನೆಕಡೆ ಗಮನ ಹರಿಸಿರುವುದಿಲ್ಲ-ಮನೆ ಸುತ್ತ ಮುತ್ತ ಯಾರಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುವುದೇ ಗೊತ್ತಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಇನ್ನೂ ತಮಾಷೆ ಎಂದರೆ ನಲವತ್ತರ ನಂತರ ಪ್ರತಿ ಆರು ತಿಂಗಳಿಗೊಮ್ಮೆ ಆಗಬೇಕಿದ್ದ ನಿಮ್ಮ ಆರೋಗ್ಯ ತಪಾಸಣೆಯನ್ನೂ ಸಹ ಉಡಾಫೆಯಿಂದ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹಾಕಿರುತ್ತೀರಿ.

ವಿಶ್ರಾಂತ ಜೀವನ ಈ ಕೆಲಸಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನಾವು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಒದಗಿರುವ ಸದವಕಾಶ ಎಂಬ ಭಾವನೆಯನ್ನು ನೀವು ಮೂಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ-ಆಗ ನಿವೃತ್ತಿ ಎನ್ನುವುದು ಒಂದು ಪರದಾನ ಎನಿಸುತ್ತದೆ. ಅಟ್ಟದ ಮೇಲಿನ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ-ಒಂದೊಂದೇ ಪುಸ್ತಕ ನಿಮ್ಮ ಕಣ್ಣೆದುರು ಹರಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಗೆಯೇ ನೀವೊಂದು ಬೇರೆಯದೇ ಅದ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮ ಅರಿವಿಗೆ ಬಾರದ ಹಾಗೆ ನುಸುಳಿಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತೀರಿ. ಇಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷ ಚಿಕ್ಕವನಾಗಿಬಿಟ್ಟೆ ಅಂತ ಅನಿಸಿದರೂ ಅನಿಸಬಹುದು!

ಒಂದು ಸಂಜೆಯೋ ಬೆಳಿಗ್ಗೆಯೋ ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳ ಸಂಗಡ ಸುಮ್ಮನೆ ಸುತ್ತಾಡಿ ಬನ್ನಿ-ಅದರ ಸಂತೋಷ ಹೇಗಿರುತ್ತೆ ಅನ್ನುವ ಅನುಭವ ನಿಮಗಾಗುತ್ತೆ.

ಇನ್ನೂ ಸಂತೋಷ ಕೊಡುವ ವಿಷಯ ಒಂದಿದೆ. ನಿಮ್ಮ ಮನೆಯ ಸುತ್ತ ಮುತ್ತ ಯಾವತ್ತಾದರೂ ಕಣ್ಣು ಹಾಯಿಸಿದ್ದೀರಾ ಈ ವರೆಗೆ? ಸಂಜೆ ನಿಮ್ಮ ಮನೆಯ ಆಕಾಶದ ಮೇಲೆ ಹಾರಿ ಹೋಗುವ ಹಕ್ಕಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿ, ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಹೊತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಮನೆ ಎದುರಿನ ಮರದ ಮೇಲೆ ಬಂದು ಕೂತು ಚಿಲಿಪಿಲಿಗುಟ್ಟುವ ಹಕ್ಕಿಗಳ ಶಬ್ದ ನೀವು ಈ ವರೆಗೆ ಕೇಳಿದ್ದೀರಾ?

ನೆಂಟರ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ-ನೆಂಟಸ್ತನ ಹಾಗೂ ಸ್ನೇಹದ ಬಂಧನ ಮತ್ತು ಅದರ ಸೊಬಗು ನಿಮಗೇ ಅರ್ಥವಾಗಬೇಕು.

ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂತೋಷ ಒಂದಿದೆ ಗೊತ್ತೇ? ವೈದ್ಯರ ಬಳಿ ಹೋಗುವಿರಿ-ಚೆಕ್ ಅಪ್ ಮಾಡಿಸಲು. ತುಂಬಾ ಅಶಿಸ್ತಿನಿಂದ ಜೀವನ ಸಾಗಿಸಿರ್ತೀರಿ ಈವರೆಗೆ...

ವೈದ್ಯರು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ಅಂತಹ ತೊಂದರೆ ಏನೂ ಇಲ್ಲ ಅಂದಾಗ ನಿಮಗೆ ಆಗುವ ಮಿಷಿ ವರ್ಣಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವೇ?

ರಿಟೈರ್ ಅಂತ ಕೊರಗಲೇ ಬೇಡಿ-ಜೀವನ ಅನುಭವಿಸಲು ನಿಮಗೆ ಸಿಕ್ಕ ಮತ್ತೊಂದು ಅಪೂರ್ವ ಅವಕಾಶ ಇದು ಅಂತ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಿ....

(ನನಗೆ ಒಬ್ಬ ಗೆಳೆಯ ಈ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಸುಮಾರು ವರ್ಷಗಳ ಮೊದಲೇ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ. ಇದೇ ಸಲಹೆಯನ್ನ ನಾನು ಮೊನ್ನೆ ನನ್ನ ಸಮೋದ್ಯೋಗಿಯೊಬ್ಬರಿಗೆ ಪಾಸ್ ಆನ್ ಮಾಡಿದೆ - ನಿಮಗೂ ಅದು ಫಾರ್‌ವರ್ಡ್ ಮಾಡಿದೀನಿ)

ನಾನೇಕೆ ಬರೆಯುವುದಿಲ್ಲ ?!

- ಪುನರ್ವಸು

ನೀನೇಕೆ ಬರೆಯುವುದಿಲ್ಲ? ಯಾಕೆ ಬರೆಯಬಾರದು? ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಬರೆಯುವ ಕಲೆ ಇದೆ.

ನೀನು ಮಾತಾಡುವುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬರೆದಿಟ್ಟರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತೆ. ಲೋಕಕ್ಕೆ ಉಪಕಾರವಾಗುತ್ತೆ...

ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ನನಗೆ ಯಾರೂ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ... ಮತ್ತೆ ಯಾಕೆ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆ ಈ ಸಮರ್ಥನೆ ಅನ್ನುತ್ತೀರೇನೋ. ಯಾಕೂ ಇಲ್ಲ. ನನಗೇ ಅನ್ನಿಸಿದ್ದನ್ನ ನನಗೆ ನಾನೇ ಹಾಕಿಕೊಂಡ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ನಾನೇ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಅಷ್ಟೆ. ನೀವು ನನಗೆ ಆಪ್ತರು, ಇಷ್ಟರು, ಹಿತೈಷಿಗಳೂ ಆದ್ದರಿಂದ ಸುಮ್ಮನೆ ನಿಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಅಷ್ಟೆ.

ನಾನೇಕೆ ಬರೆಯುವುದಿಲ್ಲ! ಈ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬಹಳ ದಿನಗಳಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ಕಾಡುತ್ತಿದೆ. ಯಾರು ಯಾರೋ ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ ನಾನೇಕೆ ಬರೆಯಬಾರದು?! ಅದೇ. ಅದಕ್ಕೇ. ಯಾರು ಯಾರೋ ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ ಅದರಲ್ಲೂ ನಾನೂ ಒಬ್ಬ ಅಂತ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೂ, ಬೇರೆಯವರ ಮನಸ್ಸಿಗೂ ಅನ್ನಿಸಬಾರದು, ಅಲ್ವಾ? ಅದೂ ಒಂದು ಕಾರಣ ಇರಬಹುದು.

ಶಿವರಾಮ ಕಾರಂತರು ಹೇಳಿದ್ದರು ಒಮ್ಮೆ (ನನಗಿಲ್ಲ, ಒಂದು ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ). ನಿನಗೇನು ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಇದೆ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಇದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಂತೆ ಬರೆಯುವ ಮುಂಚೆ. ಹೌದು! ಏನು ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಇದೆ ನನಗೆ! ಎಷ್ಟೋ ಜನ ಹೇಳಬೇಕಾದ್ದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮತ್ತು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲದುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿ ಆಗಿದೆ, ಶತಶತಮಾನಗಳಿಂದ. ಹೇಳೋದಕ್ಕೆ ಏನೂ ಉಳಿಸೇ ಇಲ್ಲ ಯಾರೂ. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿದವರು, ಓದಿದವರು either ಆಗಲೇ ಪಾಲಿಸ್ಟಾ ಇದ್ದಾರೆ or ಪಾಲಿಸೋದು ಬೇಡ ಅನ್ನುವ policy ತೋಗೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇವರಿಗೆ ಹೇಳುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲ, ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ ನನಗೆ ಬರೀಬೇಕು ಅನ್ನಿಸಲಿಲ್ಲ.

ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ನಾನು ಬರೆಯುವುದನ್ನ ತಡೆದವರು (ಇವರೂ ಸಹ directಆಗಿ ಅಲ್ಲ). ಜಿ.ಪಿ.ರಾಜರತ್ನಂ. ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದರು - ಬಿಳಿ ಹಾಳೇನ ಹಾಗೇ ಬಿಟ್ಟರೆ ಸರಸ್ವತಿಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿದ ಹಾಗೆ ಆಗುತ್ತೆ. ಬಿಳಿ ಹಾಳೆ ನೋಡಿದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ನನಗೆ ಈ ಮಾತು ನೆನಪಿಗೆ ಬಂದು, ನನ್ನ ಕೈ ಮತ್ತು ಪೆನ್ನನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಹಾಕಿಬಿಡುತ್ತೆ.

ಮತ್ತೊಂದು English ವಾಕ್ಯ ನಾನು ಬರಹಗಾರನಾಗದುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ (ನೆಪ!). My ideas are so high. I do not want to reduce them into writing. (ನನ್ನ ವಿಚಾರಗಳು ಉದಾತ್ತ. ಅವನ್ನು ಬರೆವಣಿಗೆಗೆ ಇಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನನಗಿಷ್ಟವಿಲ್ಲ) ಅಂತಾನೆ ಒಬ್ಬ ಆಂಗ್ಲ ಲೇಖಕ (!).

ನನ್ನನ್ನು (ನನಗಿಂತ) ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರಿತ ಮಿತ್ರ ಒಬ್ಬ ಹೇಳಿದ್ದ - ಇದೆಲ್ಲಾ ನೀನು ತಪ್ಪಿ ಸಿಕ್ಕೊಳ್ಳೋದಕ್ಕೆ, ನುಣುಚಿಕೊಳ್ಳೋದಕ್ಕೆ ಹೊಡುವ ಹುನ್ನಾರ. ನೀನು ಬರೆಯದೆ

ನೂರು ರೂಪಾಯಿಗೊಂದು ಭೂತ

- ನೀಲೇಶ್ವರ

ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯದ ಜಾತ್ರೆ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಸುತ್ತಮುತ್ತ ಊರುಗಳಿಂದ ಎತ್ತಿನ ಗಾಡಿಗಳು ಪಯಣ ಹೊರಡುತ್ತವೆ. ಆಳೊಂದಕ್ಕೆ ಎರಡು ರೂಪಾಯಿ, ಮೂರು ರೂಪಾಯಿ, ಬಾಡಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಎರಡು ದಿನದ ಪ್ರಯಾಣಕ್ಕೆ ಒಟ್ಟು ಹತ್ತು ಹನ್ನೆರಡು ರೂಪಾಯಿ ಸಂಪಾದಿಸುವರು ಗಾಡಿಯವರು. ಅಪರಿಚಿತ ಜನರು, ಮುದುಕರು, ಮೋಟರು, ಜಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಪುಣ್ಯಗಳಿಸುವ ಮೋಹದವರು - ಕಾಸು ಸಂಪಾದಿಸುವ ಆಸೆಯವರು, ಎಲ್ಲರೂ ಗಾಡಿಯೊಳಕ್ಕೆ ಸೇರಿ, ಹರಟೆ ಹೊಡೆಯುತ್ತ, ತೂಕಡಿಸುತ್ತ, ದಾರಿ ನೂಕುವರು. ಕಾಡು, ಕತ್ತಲು ಆದ್ದರಿಂದ ಒಳಗಿದ್ದ ಜನ ತಮತಮಗೆ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವ ಕಥೆಗಳೆಲ್ಲವೂ ಕಳ್ಳಕಾಕರದೇ: ಭೂತಪ್ರೇತಗಳದೇ. ಮಂತ್ರ, ಮಾಟ, ಪಿಶಾಚಿ, ಮೋಹಿನಿ - ಇವೇ ಅವರನ್ನು ಎವೆ ಇಕ್ಕದೆ ಎಚ್ಚರವಾಗಿ ಕೂರಿಸುತ್ತಿದ್ದದ್ದು. ಕಳೆದ ವರ್ಷ, ಇಂಥ ಒಂದು ಗುಂಪಿಗೆ ನಾನೂ ಗಂಟುಬಿದ್ದೆ. ಭೂತದ ಕಥೆ ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ, ನನ್ನ ಮೈ ಬೆವರು ಹೋಗಿತ್ತು.

ನನ್ನ ಗಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ಇನ್‌ಷೂರನ್ಸ್ ಏಜೆಂಟ್ ಮಾತ್ರ ಉದ್ದಕ್ಕೂ ತಲೆ ಅಲ್ಲಾಡಿಸುತ್ತಲೇ ಇದ್ದ. ಖದ್ದರ್ ಜುಬ್ಬು ನೆಹರು ಅರ್ಧಂಗಿ, ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಬಾಚಿದ ಇಳಿಕೂದಲು - ಉಡುಪಿ ಕಡೆಯವ. ಕಾಸಗೋಡು, ಕುಂದಾಪುರ, ಉಪ್ಪಿನಂಗಡಿ, ಮೂಡಬಿದರೆ, ಮಂಜೇಶ್ವರ ಮುಂತಾದ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆದಿದ್ದ ನಿಜವಾದ ಭೂತ ಚೇಷ್ಟೆಗಳನ್ನು ನಾವೆಲ್ಲ ಆತನ ಕಿವಿಯೊಳಕ್ಕೆ ತುಂಬಿದೆವು. ಆದರೂ ಆತ, “ಸುಳ್ಳು! ಶುದ್ಧ ಸುಳ್ಳು! ನಿಮಗೆಲ್ಲ ಭ್ರಾಂತು” ಎಂದು ಮೂಗತ್ತಿದ.

ಗಾಡಿಯ ತುದಿಯಲ್ಲಿ ತುಟಿ ಕಚ್ಚಿಕೊಂಡು ತೂಗಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಇಳಿ ವಯಸ್ಸಿನವರೊಬ್ಬರಿಗೆ ಆತನ ಮೇಲೆ ವಿಪರೀತ ಕೋಪ. ಒಂದೆರಡು ಸಲ ಅವರು ಆತನ ಕಡೆ ತಿರುಗಿ, “ಸುಳ್ಳು ಅಂತ ಅಷ್ಟು ಜೋರಾಗಿ ಹೇಳಬೇಡಯ್ಯ! ತಿಳಿಯದು ಅನ್ನು ಸಾಕು” ಎಂದು ಗದರಿಸಿದರು. ಆ ಮಾತಿಗೆ ತಗ್ಗದೆ, ಯುವಕ ಮತ್ತೂ ಭೂತಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಗಳೆದಾಗ, ಯಾರೋ ಹೇಳಿದ ಕಥೆಗೆ ನಿಕಟವಾಗಿ ನಕ್ಕಾಗ, ಅವರ ತಾಳ್ಮೆ ನಂದಿತು. “ಆಯ್ಯ! ನೀನು ಶುದ್ಧ ಹೇಡಿ ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರವೇ ಹೀಗೆ, ಭೂತ ಪ್ರೇತ ಎಲ್ಲ ಸುಳ್ಳು ಎಂದು ಸಾಧಿಸಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತೀಯೆ” ಎಂದರು. ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾದ ಜಗಳ ಒಂದು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಕುತೂಹಲದಿಂದ, ನಾವು ಉಡುಪಿ ತರುಣನ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಸರಿದೆವು. ಒಬ್ಬಬ್ಬರು ತಮ್ಮ ಆಕಳಿಕೆಗಳನ್ನು ಅರ್ಥದಲ್ಲೇ ನುಂಗಿದರು.

“ರೀ! ಯಾರನ್ನ ರೀ ನೀವು ಹೇಡಿ, ಅನ್ನೋದು! ನನ್ನನ್ನೇನು? ಎಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ಸಲ ಅನ್ನಿ ನೋಡೋಣ” ಅಂದ ಆತ.

ಅವರು ಗಾಡಿಯ ಅಂಚಿನಿಂದಲೇ ಕೈನೀಡಿ ಆತನ ಕೈಯನ್ನು ಬಲವಾಗಿ ಒಡಿದು ಅಮುಕುತ್ತಾ, “ಲೋ! ಪುಟ್ಟಕೂಸು! ನಿನ್ನನ್ನೇ ನಾನಂದದ್ದು ಹೇಡಿ ಅಂತ! ಭೂತದ ಬಾಲದ ತುದಿ ಕಂಡರೆ ನೀನು ಹೆದರಿ, ಸತ್ತು, ಸಪ್ತಸಮುದ್ರದಾಚೆ ಬೀಳುತ್ತೀಯೆ....ನಿನ್ನ ಮಾತು ಕೇಳಿದರೇನೆ, ನನಗೆ ಅಷ್ಟು ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲವೇ?....ಪ್ರೇತ, ಪಿಶಾಚಿ, ಎಲ್ಲ ಸುಳ್ಳಂತೆ, ಸುಳ್ಳು! ಮಹಾ ಕಂಡಿದಾನೆ, ಇವನು! ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಕಲಿತ ಶಿಂಗ್ಲೀಕೆ!” ಅಂದರು.

“ನಿಮ್ಮ ಮುಷ್ಟಿ ಬಲವಾಗಿದೆ ಒಪ್ಪಿದೆ, ಆದರೆ ನಿಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿ ಯಾಕೂ ಕೊಂಚ ಸಡಿಲವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದೆ ಸ್ವಾಮಿ” ಎಂದ ಯುವಕ, ಕೈಬಿಡಿಸಲು ಯತ್ನಿಸುತ್ತ.

ನಮಗೆಲ್ಲ ಒಳನಗು! ಘಾಟಿ ಮುದುಕ, ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿನ್ನಿಸಿದ ಚೆಳ್ಳೆಕಾಯಿ, ಜಂಭದ ಕೋಳಿಗೆ ಎಂದು ನಾವು ಹಿಗ್ಗಿದೆವು.

ಆಗ ಅವರು, “ನಂಬಿಕೆ ಇಲ್ಲವೋ, ನಿನಗೆ? ಈಗ ಹೋಗಿ ಸೇರುತ್ತೇವಲ್ಲ ಭತ್ತ ಅಲ್ಲಿ ಇಳಿದಕೂಡಲೆ, ನಾನು ನಿನಗೆ ಒಂದು ಭೂತವನ್ನ ಮೂಡಿಸಿ ತೋರಿಸಿದರೆ, ಆಗ ನಂಬುತ್ತೀಯಾ?.... ನೀನು ಕೇಳಿದ ಭೂತಾನ ತರಿಸುತ್ತೇನೆ, ಅಂತರಿಕ್ಷದಿಂದ... ಇನ್ನೇನು?.... ಸುಳ್ಳಂತೆ, ಸುಳ್ಳು! ಹಾಗಾದರೆ, ಮಾಂತ್ರಿಕರು ಮಲೆಯಾಳದವರು, ಎಲ್ಲರೂ ಕಳ್ಳರೇನು? ಎಲ್ಲರೂ ಮುಟ್ಟಾಳರೇನು?” ಎಂದರು. ಉಡುಪಿಯವನು ತಬ್ಬಿಬ್ಬಾದ. “ಆಗಬಹುದೋ, ಹೇಳು!” ಎಂದು ಅವರು ತಿವಿದರು. ನಾವೆಲ್ಲ ಯುವಕನಿಗೆ ಉತ್ಸಾಹ ಬರುವ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಿದೆವು. “ಆಗಬಹುದು, ಅನ್ನಿ ಸ್ವಾಮಿ! ಅದಕ್ಕೇನು?” ಎಂದೆವು. “ನೀನು ಕೇಳಿದವರ ಪ್ರೇತ! ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತೆ!....ಆಗ ನೀನು ಅಯ್ಯೋ ಅಂತ ಕಿರಿಚಿಕೊಂಡು ಕೆಳಗೆ ಬೀಳದೆ ಹೋದರೆ, ನಿನಗೆ ನಾನು ನೂರು ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ನೀನು ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ‘ಸುಳ್ಳು’ ಅಂತ ಅಲ್ಲಗಳೆದರೆ, ನನಗೆ ನೂರು ರೂಪಾಯಿ” ಎಂದರು. “ನೂರು ರೂಪಾಯಿ!” ಎಂದ ಆತ. “ಬೇಡದೆ ಇದ್ದರೆ ಬಿಡು” ಎಂದರು ಅವರು. “ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಅಷ್ಟು ಹಣವಿಲ್ಲ ಸ್ವಾಮಿ!” ಎಂದ ಆತ. ಸುತ್ತ ನೋಡಿದ, ಅದಕ್ಕವರು “ಅಂಥ ಬಡಪಾಯಿಯಾದಮೇಲೆ ಬಾಯಿಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು, ಬಾಕಿಯವರ ಮಾತಿಗೆ ಅಸ್ತು ಅಂತ ಹೇಳುತ್ತ ಸುಮ್ಮನೆ ಕೂಡು ಗಾಡೀಲಿ” ಎಂದು ಗೊಣಗುತ್ತ, ಅವರು ತಾವು ಹೊರಕ್ಕೆ ತೆಗೆದ ಚೀಲವನ್ನು ಮತ್ತೆ ಸೊಂಟಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿಸಿದರು. “ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಹತ್ತು ರೂಪಾಯಿದೆ, ಅಷ್ಟೆ” ಎಂದು, ಉಡುಪಿಯವನು ಪಿಸುಗುಟ್ಟಿದ. “ಛತ್! ಹತ್ತು ರೂಪಾಯಿಗೋಸ್ಕರ ನಾನು ಪಿತ್ತಲೋಕದಲ್ಲಿ ಆರಾಮವಾಗಿರುವವರನ್ನ ಪೀಡಿಸಿ ಭೂಲೋಕಕ್ಕೆ ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ನಿನ್ನ ಅವಲಕ್ಷಣದ ಮುಖ ತೋರಿಸಲಿ! ಅದಾಗದು!” ಎಂದು ಅವರು ನಕ್ಕರು. ಗಾಡಿ ಆಚೆ ಉಗುಳಿದರು. “ಕೊಟ್ಟರೆ, ನೂರು! ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಭೂತ ಬರುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ” ಅಂದರು.

ಛೇ! ಒಳ್ಳೆಯದೊಂದು ಅವಕಾಶ ಹೋಯಿತಲ್ಲಾ! ಎಂದು, ನಾವೆಲ್ಲ ನಿರಾಶರಾದೆವು. ನನ್ನ ಎದುರಿಗಿದ್ದವರೊಬ್ಬರು, “ನಾನು ಐದು ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ ಸ್ವಾಮಿ” ಎಂದು ಕೈನೀಡಿದರು. ಉಳಿದವರಿಗೂ ಕೂಡ ಮುದುಕನ ಮಾಟಗಾರತನವನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿಯೇ ಬಿಡೋಣವೆಂಬ ಹುಮ್ಮಸ್ಸು ಹತ್ತಿತು. ಏಳೆಂಟು ಯಾತ್ರಿಕರು ಗಂಟು ಬಿಚ್ಚಿದರು. ನಾನೂ

ಕತ್ತು ಹಿಸುಕುತ್ತಿದ್ದಾನೆ....ಸ್ವಾಮಿ! ಬಿಡಿಸಿ...ಬಿಡಿಸಿ... ಸತ್ತೆ... ಅಯ್ಯೋ! ಸತ್ತೆ!” - ಎಂದು ಗೋಳಾಡಿದ ಯುವಕ. ಫೊಪ್ ಎಂದು ಆ ಕೋಣೆಯೊಳಗೆ ಯಾವುದೋ ಬಿತ್ತು.

ಮುದುಕರು ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದರು. ಯಾರೋ ಒಬ್ಬರು ದೀಪ ತಂದರು. ನಾವೆಲ್ಲ ಒಳಗೆ ನುಗ್ಗಿದೆವು. ಪಾಪ, ಆತ ಜ್ಞಾನಶಪ್ಪಿ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದ. ಮುಖದ ಮೇಲೆ ನೀರೆರಚಿದೆವು. ನಿಧಾನವಾಗಿ ಕಣ್ಣರಳಿಸಿ ಎದ್ದು ಕೂತ.... ಕೂತಕೂಡಲೇ, ಆತನಲ್ಲಿ ಭಯಂಕರ ಕೋಪ ಪ್ರಜ್ವಲಿಸಿತು, ಕಣ್ಣು ಕಿಡಿ ಕಾರಿತು...

“ಎಲ್ಲಿ ಆ ಮಾಟಗಾರ? ಎಲ್ಲಿ ಆ ಮುದುಕ? ಭೂತ ತೋರಿಸುತ್ತೇನೆ ಅಂದವನು. ಅದರ ಕೈಯಿಂದ ನನ್ನ ಕತ್ತು ಕಿವಿಚಿಸಿದ ಕಳ್ಳ!” ಎಂದು ಆರ್ಭಟಿಸುತ್ತ ಆತ ಅಲ್ಲೆಲ್ಲ ಹುಡುಕಿದ...ಮುದುಕ ಅಲ್ಲಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. “ಎಲ್ಲಿ, ಎಲ್ಲಿ ಅವನು?” ಎಂದು ಕೂಗುತ್ತ, ಯುವಕ ರಸ್ತೆಕಡೆ ಓಡಿದ.

ನಾವು ಅಲ್ಲೇ ಬಹಳ ಹೊತ್ತು ನಿಂತಿದ್ದೆವು.... “ಪರವಾಗಿಲ್ಲ! ನಮ್ಮಿಂದ ದೋಚಿದ ಹಣಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೇ ತಮಾಷೆ ತೋರಿಸಿದರಲ್ಲಾ ಇಬ್ಬರೂ ಸೇರಿಕೊಂಡು” ಎಂದು ಸಮಾಧಾನಪಡುತ್ತಾ ಮಲಗಿದೆವು. ಆದರೂ ನಿದ್ರೆ ಬರಲಿಲ್ಲ -

ಹಾದಿರಂಪ ಬೀದಿರಂಪ

- ಕುಮುದಾ ಪುರುಷೋತ್ತಮ್

ಮೊನ್ನೆ ಸುಬ್ಬುಪ್ಪೋನ್ ಮಾಡಿ 'ಕಹಳೆ' ವಾಹಿನಿಯ ಅಂದಿನ 'ಹಾದಿರಂಪ ಬೀದಿರಂಪ' ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಅವಳೂ, ಅವಳ ಗಂಡ ಮತ್ತು ಅತ್ತೆ ಭಾಗವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದು ನಾನು ತಪ್ಪದೇ ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಸಾರಿಸಾರಿ ಹೇಳಿದಳು. 'ಸುಬ್ಬು' ಅಂತಾಳೆ 'ಹೇಳಿದಳು' ಅಂತಾಳೆ! ಇದೇನು ವಿರೋಧಾಭಾಸ ಎಂದು ಕಣ್ಣರಳಿಸಬೇಡಿ. ಸುಬ್ಬು ಅಂದ್ರೆ ಸುಬ್ಬುಲಕ್ಷ್ಮಿ, ಪ್ರೇಮರೀ ಇಸ್ಕೂಲಿನಿಂದಲ್ಲ ನನ್ನ ಪಕ್ಕವೇ ಕುಳಿತು ನನ್ನ ಜೊತೆ ಮೇಡಂನ ಗೇಲಿ ಮಾಡಿ ನನ್ನ ಜೊತೆ ಏಟು ತಿಂದವಳು. ಒಂದ್ವಲ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ನನಗೆ ಅವಳು ಬರೆದ ಪತ್ರದ ಹಿಂದೆ ಸುಬ್ಬುವಿನಿಂದ ಎಂದಿದ್ದ ಬರಹ ನೋಡಿ ನನ್ನಪ್ಪ ಇದ್ಯಾವುದೋ ಬಾಯ್ ಫ್ರೆಂಡ್‌ನ ಪತ್ರ ಎಂದು ಅರ್ಥೈಸಿ ಸಿಕ್ಕಾಪಟ್ಟೆ ಬೈದು (ಆಗಲ್ಲಾ ಈ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಮನೇಲಿ ತುಂಬಾ ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟು) ಆಮೇಲೆ ವಿಷಯ ತಿಳಿದು ತಪ್ಪಾಗಿದ್ದರು.

‘ಹಾದಿರಂಪ ಬೀದಿರಂಪ’ ಒಡೆದುಹೋದ ಕುಟುಂಬವನ್ನು ಒಂದುಗೂಡಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನವಾಗಿ ರೂಪುಗೊಂಡ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ. ಇದನ್ನು ಒಬ್ಬ ಪ್ರಖ್ಯಾತ ಕ್ಷ ನಟಿ (ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ Xಗೆ ಪರ್ಯಾಯ ಕ್ಷ ತಾನೇ?) ನಡೆಸಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಸುಬ್ಬುವಿಗೆ ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಈ ನಟಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಸಿಕ್ಕಾಪಟ್ಟಿ ಆರಾಧನಾಭಾವ. ಬ್ಲಾಕ್‌ನಲ್ಲಿ ಟಿಕೆಟ್ ತೆಗೆದು ಈಕೆ ನಟಿಸಿದ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಮೊದಲ ದಿನದ ಮೊದಲ ಷೋನಲ್ಲಿ ನೋಡಿ ಸಾರ್ಥಕ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಳು. ಈಗ ಕೇವಲ ಈ ನಟಿಯ ಜೊತೆ ತೆರೆಯ ಮೇಲೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಈ ಆಟ ಹೂಡಿದ್ದಾಳೋ ಅಥವಾ ಅವಳ ಸಂಸಾರದಲ್ಲೂ ಬಿರುಕು. ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿದೆಯೋ ತಿಳಿಯದೆ ಒದ್ದಾಡಿದೆ. ನನಗೆ ತಿಳಿದಂತೆ ಅವಳದು ಸುಖೀ ಸಂಸಾರ. ಗಂಡ ಬಲು ಮೆದುಗಸ್ತ. ಸುಬ್ಬು ಹೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ತಲೆಯಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಸಾಧು ಪ್ರಾಣಿ. ಇನ್ನು ಅತ್ತೆಯೋ ಆ ಮಗನಿಗೆ ತಕ್ಕ ತಾಯಿ. ಇವರಿಗೆ ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲೇನು ಕೆಲಸ? ತಲೆ ಕೆಡುವಂತಾಯ್ತು. ಪ್ರಶ್ನೆ ಬಗೆಹರಿಯಲಿಲ್ಲ.

ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಐದು ನಿಮಿಷ ಮುಂಚೆ ಟಿ.ವಿ. ಮುಂದೆ ಸ್ಥಾಪಿತಳಾದೆ. ಯಾವುದೋ ಸಮೂಹ ನೃತ್ಯ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಸಮೂಹ ಸನ್ನಿ ನೆನಪಿಸುವ, ನೋಡುಗರನ್ನು ಉದ್ರೇಕಿಸಲೆಂದೇ ರೂಪಿತವಾದ ನೃತ್ಯ ಪ್ರಕಾರ. ಇನ್ನು ಕೇವಲ ಐದೇ ನಿಮಿಷ ತಾನೇ ನೋಡೇ ಬಿಡುವ ಎಂದು ಕುಳಿತೆ. ಸುಬ್ಬು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಇನ್ನೇನು ಆರಂಭವಾಯಿತು ಎನ್ನುವಾಗ ವಿದ್ಯುತ್ ಕೈ ಕೊಟ್ಟಿತ್ತು. ಶಪಿಸುತ್ತಾ ಗಡಿಯಾರದ ಚಲನೆಯನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಾ ಕುಳಿತೆ ಕರೆಂಟ್ ಬಂದಾಗ ಸುಬ್ಬು ಕರವಸ್ತ್ರದಿಂದ ವರ್ಷಧಾರೆ ಸುರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಕಣ್ಣು ಮೂಗನ್ನು ವರೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಳು. “ನನಗೆ ಜೀವನವೇ ಸಾಕು ಅನ್ನಿದೆ ಮೇಡಂ. ಈಗ ನಿಮ್ಮನ್ನೇ ನಂಬಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದೀನಿ. ನನಗೆ ನ್ಯಾಯ ಕೊಡಿಸಿ” ಎಂದು ಕೈ ಮುಗಿದಳು ವಾರೆಗಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಕ್ಯಾಮರಾವನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಾ.

ಅಲ್ಲಾ ಸುಬ್ಬುನಿಗೆನಾಗಿದೆ? ಹಾಲಿನಂಥಾ ಸಂಸಾರ. ಅಥವಾ ನನಗೇ ತಿಳಿಯದಂತೆ
ದುರ್ದೇನಾದರೂ ಸಂಗತಿ...? ಮೈಯ್ಯಲ್ಲಾ ಕಿವಿಯಾಗಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ.

ಕ್ಷ ನಟ: ನಿಮ್ಮ ಗಂಡ ಇದುವರೆಗೆ ನೀವು ಹೇಳಿದ ಸಂಗತಿ ಬಿಟ್ಟಿ ಮತ್ಯಾವ ವಿಧದಲ್ಲಿ ಹಿಂಸೆ
ಕೊಡ್ತಾರೆ? ಮನೆಗೆ ಕುಡಿದು ಬರ್ತಾರಾ?

ಸುಬ್ಬು: ಛೇ..ಛೇ.. ಅವರಿಗಾ ವಾಸ್ತೇನೇ ಆಗೊಲ್ಲ ಕುಡ್ತಿರೋರು ಹತ್ರ ಬಂದ್ರಾ ಇವರೆ
ವಾಕರ್ಚೆ ಬರುತ್ತೆ.

ಕ್ಷ ನಟ: ಬೇರೆ ಸಂಬಂಧ ಏನಾದ್ರೂ...

ಸುಬ್ಬು: ಜಿಪ್ಪು ಅನ್ನಿ ಮೇಡಂ. ಅವರು ಆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರ. ನಿಜ
ಹೇಳ್ವಿಕೊಂಡ್ರೆ ರಸ್ತೆಲಿ ನಾನೇ ಎದ್ರಿಗೆ ಬಂದ್ರಾ ತಲೆ ಎತ್ತಿ ನೋಡ್ತೆ ಯಾರೋ ಪರಸ್ಪರ ಅಂತ
ಹೋಗೋದುಂಟು.

ಕ್ಷ ನಟ: ಹಾಗಾದ್ರೆ ನಿಮಗೆ ನನ್ನಿಂದ ಏನು ಸಹಾಯ ಬೇಕು? ವಿಚ್ಛೇದನ? ಜೀವನಾಂಶ?

ಸುಬ್ಬು: ಅದೆಲ್ಲಾ ಏನೂ ಬೇಡ. ಸುಮ್ಮನೆ ನಾಲ್ಕು ಬುದ್ಧಿ ಮಾತು ಹೇಳಿ ಕಲ್ಲಿದ್ದ ಸಾಕು.
ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಬ್ರೇಕ್ ಬಂದು ನೋಡಿ ನೋಡಿ ಹಳಸಲಾಗಿದ್ದ ಜಾಹಿರಾತುಗಳು ಮೂಡಿಬಂದವು.
ಈಗ ಕ್ಯಾಮರಾದ ಮುಂದೆ ಸುಬ್ಬುವಿನ ಗಂಡ ಅತಿ ಸಂಕೋಚದಿಂದ ಮುದುಡಿ ಕೂತಂತೆ
ಕಂಡು ಬಂದರು.

ಕ್ಷ ನಟ: ನಿಮ್ಮ ಹೆಂಡ್ತಿ ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಗಂಭೀರವಾದ ಆರೋಪ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.
ನೀವೇನಾದ್ರೂ ಆ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳೋದಿದ್ದೇ?

ಗಂಡ: ಆರೋಪ ಏನೂ ಅಂತ ತಿಳಿದ್ರೆ ಏನಾದ್ರೂ ಹೇಳ್ಬಹುದು.

ಕ್ಷ ನಟ: ನೀವು ಹೆಂಡ್ತೀನ ಮನೆ ಆಳಿಗಿಂತ ಕೀಳಾಗಿ ನಡೆಸೋತೀರಂತೆ

ಗಂಡ: ಈಗಿನಾಲ್ಕಲ್ಲಿ ಆಳನ್ನು ಕೀಳಾಗಿ ನಡೆಸೊಂಡ್ರೆ ಕೆಲ್ಸ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗ್ಬಿಡ್ತಾರೆ. ಅವನ್ನ
ಯಜಮಾನಿಗಿಂತ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೋಡ್ಕೊಬೇಕಾಗತ್ತೆ. ಅಲ್ಲಾ ಮೇಡಂ.

ಕ್ಷ ನಟ: ನೋಡೀ ನೀವು ವಿಷಯಾಂತರ ಮಾಡ್ತಿದ್ದೀರ. ನಾವು ಈಗ ನಿಮ್ಮ ಹೆಂಡ್ತಿ ಬಗ್ಗೆ
ಮಾತಾಡ್ತಿರೋದು. ಆಕೇನ ಹಗಲು ರಾತ್ರಿ ಮನೇಲಿ ದುಡಿಯೋಕ್ಕೆ ಹಾಕಿದ್ದೀರಂತೆ?

ಗಂಡ: ಆ ಮನೆಗೆ ಅವಳು ಆಳೂ ಹೌದು ಅರಸೀನೂ ಹೌದು. ದುಡಿದ್ರೇನು ತಪ್ಪು?
ನಾನು ಹೊರಗೆ ದುಡೀತೀನಿ ಅವಳು ಒಳಗೆ ದುಡೀತಾಳಷ್ಟೇ.

ಕ್ಷ ನಟ: ಅಷ್ಟು ಸುಲಭವಾಗಿ ದುಡೀಲಿ ಅಂತೀರಲ್ಲ ಸಾರ್. ನಿಮ್ಮ ನಾಚಿಕೆ ಆಗೊಲ್ವೇ?
ಹಗಲಿರುಳೂ ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಸೇವೆ ಮಾಡೋ ಹೆಂಡ್ತೀಗೆ ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಕೊಡ್ಬೇಕು ಅನ್ನೋ
ಪರಿಜ್ಞಾನ ಬೇಡ್ವೇ?

ಗಂಡ: ನಾನವ್ವಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀನಿ

ಸುಬ್ಬು: ಸುಳ್ಳು ಮೇಡಂ, ಇದುವರೆಗೂ ಒಂದು ಹತ್ತುಪಾಯನ್ನ ನನ್ನ ಕೈ ಹಿಡ್ತು ಇಟ್ಟೋ
ಅಂತ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ.

ಕ್ಷ ನಟಿ: ನೋಡಿ ಸಾರ್, ಇಲ್ಲಿ ಸುಳ್ಳುಪಳ್ಳು ನಡ್ಕೋಲ್ಲ ನಿಜ ಹೇಳಿ. ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಹೆಂಡ್ತಿ ಕೈನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹತ್ತುಪಾಯ್ ಇಟ್ಟಿದ್ದೀರಾ?

ಗಂಡ: ಇಟ್ಟಲ್ಲ ಮೇಡಂ ಆದ್ರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಇದೆ

ಕ್ಷ ನಟಿ: ಏನದು? ಹೆಂಡ್ತಿ ದುಂದು ವೆಚ್ಚ ಮಾಡ್ತಾಳೆ ಅಥವಾ ತೌರು ಮನೇಗೆ ಸಾಗಿಸ್ತಾಳೆ ಅಂತ ತಾನೇ?

ಗಂಡ: ಅಲ್ಲ ನಮ್ಮ ಆಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ತಿಂಗಳು ಸಂಬಳ ಕೈಗೆ ಕೊಡಲ್ಲ ಬ್ಯಾಂಕಿನ ನಮ್ಮ ಖಾತೆಗೆ ಜಮಾ ಮಾಡ್ತಾರೆ. ಸುಬ್ಬಾನೇ ಚೆಕ್ ಬರೆದು ನನ್ನ ಕೈನಿಂದ ಸಹಿ ಮಾಡಿಸ್ಕೊಂಡು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ತಂದಿಟ್ಟೋತಾಳೆ ಮನೆ ಖರ್ಚಿಗೆ ನನ್ನ ಖರ್ಚಿಗೆ ನಾನೇ ಅವಿಂಧ ಪಡ್ಕೊತೀನಿ.

ಕ್ಷ ನಟಿ: ಏನಮ್ಮ ಅವು ಹೇಳೋದು ನಿಜಾನೆ?

ಸುಬ್ಬು: ನಿಜ ಮೇಡಂ. ಬ್ಯಾಂಕಿನ ವ್ಯವಹಾರವೆಲ್ಲಾ ನಾನೇ ನೋಡ್ಕೊಳ್ಳೋದು.

ಕ್ಷ ನಟಿ: ಮತ್ತಾಕ್ರೀ ಗಂಡನ ಮೇಲೆ ಸುಳ್ಳು ಆಪಾದನೆ ಮಾಡಿದ್ದೀ?

ಸುಬ್ಬು: ನಾ ಹೇಳಿದ್ರಲ್ಲಿ ಸುಳ್ಳಲ್ಲ ನನ್ನ ಕೈಗೆ ಅವು ದುಡ್ಡು ಕೊಡೊಲ್ಲ ಅದನ್ನ ಅಕ್ಷರಶಃ ಹೇಳ್ತೆ.

ಕ್ಷ ನಟಿ: ಸ್ವರಿ, ಅದನ್ನಲ್ಲಿಗೆ ಬಿಟ್ಟಿಡಿ. ಇನ್ನು ಮುಂದಿನ ಆಪಾದನೆಗೆ ಹೋಗೋಣ. ಏನ್ಸಾರ್; ನೀವು ಹೆಂಡ್ತೀನ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಪ್ರೀತಿಸೋಲ್ವಂತೆ?

ಗಂಡ: ಪ್ರೀತಿ ಅಂದ್ಕೊಡ್ಲೆ ವಾರ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಮರ ಸುತ್ತೋದು, ಕೈ ಕೈ ಹಿಡಿದು ಹಾಡೋದು, ಹತ್ತು ಸಲ 'ಐ ಲವ್ ಯೂ' ಅಂತನ್ನೋದಾದ್ರೆ ಹೌದು, ನಾನು ಹೆಂಡ್ತೀನ ಪ್ರೀತಿಸೊಲ್ಲ ನಿಜ.

ಕ್ಷ ನಟಿ: ಅಲ್ರೀ ಇಷ್ಟು ದೃಢವಾಗಿ ಹೇಳ್ತೀರಲ್ಲ ಹೋಗ್ಲಿಕ್ಕೆ ಹಿಡಿದವಿಗೆ ಅಪರೂಪಕ್ಕಾದ್ರಾ ಮುಡಿಯೋಕ್ಕೆ ಒಂದೊಳ್ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಹೂವು, ಒಂದು ಡಬ್ಬ ಸ್ವೀಟು ತಂದ್ಕೊಟ್ಟಿದ್ದುಂಟಾ?

ಗಂಡ: ಸ್ವೀಟು ತಂದು ಕೊಡೋಕ್ಕೆ ನಾನೇನು ಅವಳ ಶತ್ರುನಾ? ಅವಳ ರಕ್ತದಲ್ಲಿ ಸಕ್ಕರೆಯ ಪ್ರಮಾಣವೆಷ್ಟಿದೆ ಗೊತ್ತಾ ನಿಮ್ಮ? ಸಕ್ಕರೆ ತಿನ್ನೋದಿರ್ಲಿ, ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೂ ಯೋಚಿಸ ಕೂಡದು ಅಂದಿದ್ದಾರೆ ಡಾಕ್ಟರ್. ಇನ್ನು ಹೂವಿನ ವಿಚಾರ. ನಮ್ಮಮ್ಮ ಅವಲಕ್ಷಣ ಬೇಡ ಅಂದ್ರೂ ಕೇಳ್ವೆ ಫ್ಯಾಷನ್ ಅಂತ ಬಾಬ್ ಮಾಡ್ಕೊಂಡಿದ್ದಾಳೆ. ಹೂವು ತಂದ್ರೆ ಅವು ಮುಡೋಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತಾ ಕೇಳಿ.

ಕ್ಷ ನಟಿ: ಹೌದಲ್ಲ ಆಯಮ್ಮನ ಕಣ್ಣೀರಿನ ಪ್ರಲಾಪದ ಮಧ್ಯೆ ನಾನದನ್ನು ಗಮನಿಸಿಯೇ ಇರ್ಲಿಲ್ಲ.

ಈ ವೇಳೆಗೆ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಕರೆಂಟ್ ಕೈ ಕೊಟ್ಟು ನನ್ನಿಂದ ಬೈಗಳು ತಿಂದಿತು. ಆದರೆ ಎರಡೇ ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ತೆರೆ ಮತ್ತೆ ಬೆಳಗಿತು. ಈಗ ಸುಬ್ಬುವಿನ ಅತ್ತೆ ಕ್ಯಾಮರಾಮುಂದೆ ಕುಳಿತಿದ್ದರು.

ಕ್ಷ ನಟಿ: ಅಮ್ಮಾ ನಿಮ್ಮೂ ನಿಮ್ಮ ಸೊಸೆಗೂ ಬಾಂಧವ್ಯ ಹೇಗಿದೆ?

ಅತ್ತೆ: ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ. ಏನೂ ತೊಂದ್ರೆ ಇಲ್ಲ.

ಮೀಸೆಯ ಮಾತು

- ಜಿ.ಎಸ್. ಸತ್ಯಮೂರ್ತಿ

ಮೀಸೆ ಮಾತು, ಇದು ಮರಿಯಪ್ಪನ ಮೀಸೆ ಮಾತು. ಹದಿನಾಲ್ಕು ಅಥವಾ ಹದಿನೈದು ವರ್ಷದ ಹೈಸ್ಕೂಲ್ ಒಂಭತ್ತನೇ ಅಥವಾ ಹತ್ತನೆಯ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಓದುತ್ತಿದ್ದವನಿಂದ ಹೊರ ಬಂದ ಮೀಸೆ ಮಾತುಗಳು. ಮೀಸೆ ಬಾರದ ಅದರ ಚಿಂತೆಯನ್ನು ಮಾಡದ ಬಾಲಕನಿಂದ ಮೀಸೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಬಂದ ಮಾತುಗಳಾದರೂ ಹೇಗೆ? ಹುಡುಗಾಟಿಕೆಯಿಂದ ಬಂದ ಮಾತೇ ಅಥವಾ ವಿವೇಚನೆಯಿಲ್ಲದ ಮಾತುಗಳೇ, ಇವೆಲ್ಲದಕ್ಕೂ ಉತ್ತರ ಪಡೆಯಬೇಕಾದರೆ ಕೆಳಗೆ ಕಾಣಿಸಿರುವ ವಿವರಗಳನ್ನು ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಓದುವುದು ವಾಸಿಯೆನಿಸುತ್ತದೆ.

ಶಾಲೆಯ ಒಂಭತ್ತನೇ ತರಗತಿಯ ಕನ್ನಡ ಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಓದುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಜೆ. ಮರಿಯಪ್ಪ, ಅರ್ಥಾತ್ ಜಡಿಗೆನಹಳ್ಳಿ ಮರಿಯಪ್ಪ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಭಾವಂತನು ಅಲ್ಲ, ದಡ್ಡ ಅಂತ, ಮಂಕು ಅಲ್ಲದೇ ನೂರಕ್ಕೆ ಐವತ್ತರಷ್ಟು ಅಂಕ ಪಡೆಯಬಲ್ಲ ಮಾಧ್ಯಮ ವರ್ಗದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯೇ ಆಗಿದ್ದ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುವ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿದ್ದೂ ಮಾತನಾಡುವ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಲು ಅವನಿಗಿದ್ದ ಸಭೆಯ ಕಂಪನ ಅಡ್ಡಿಯೆನಿಸಿತ್ತು. ಮಾತನಾಡುವುದು ಅವನಿಗೆ ಗಾವುದ ದೂರ. ದೂರದ ಊರಿನಿಂದ ಬಂದಿದ್ದ ಅವನಿಗೆ ಸಂಪನ್ನವಾದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ನಿಲಯ ವಸತಿ ಮತ್ತು ಊಟಕ್ಕೆ ದಾರಿ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿತ್ತು. ದೂರದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ನಿಲಯದಿಂದ ನಡೆದುಬಂದ ಮರಿಯಪ್ಪನಿಗೆ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಠ ಕೇಳಲಾಗದೆ ಹಲವು ಬಾರಿ ನಿರ್ದಿಸುವುದು ಅದನ್ನು ಕಂಡ ಉಪಧ್ಯಾಯರುಗಳಿಗೆ ಕೋಪವುಕ್ಕಿ, ಶಿಸ್ತಿನ ಕ್ರಮಗಳಿಗೆ ತಲೆಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಆಗಿತ್ತು. ಮೀಸೆಯ ಮಾತಿಗೆ ಪೀಠಿಕೆಯೆಂಬಂತೆ ಮರಿಯಪ್ಪನವರ ವಿವರಣೆ ಇಷ್ಟು ಸಾಕು.

ಇಂತಿರಲು ಒಂದು ದಿನ ಶಾಲೆಯ ವರಾಂಡದಲ್ಲಿರುವ ಸೂಚನ ಫಲಕದಲ್ಲಿ ಆಶುಭಾಷಣ ಸ್ಪರ್ಧೆಯನ್ನು ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೊಳಿಸಿ ದಿನಾಂಕ ಮತ್ತು ವೇಳೆಯನ್ನು ನಿಗದಿಪಡಿಸಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಎಂದೂ ಮಾತನಾಡಲು ಬಾರದಿದ್ದ ಮರಿಯಪ್ಪನನ್ನು ಅವನ ಗೆಳೆಯರು ಸಾಕಷ್ಟು ಪಂಪ್ ಹೊಡೆದು ಅವನ ಹೆಸರನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಸ್ಪರ್ಧೆಗೆ ಅಭ್ಯರ್ಥಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದರು. ಅವನು ಈಗಾಗಲೇ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಬಾರಿ ಸ್ಪರ್ಧಿಸಿ ಪಂಡಿತರಾಗಿದ್ದವರೊಂದಿಗೆ ಇವನು ಸ್ಪರ್ಧಿಸುವ ಹೆದರಿಕೆಯಿದ್ದು ಏನೋ? ಎಂತೋ? ಹೇಗಾದೀತು ಎನ್ನುವ ತಲ್ಲಣ ಇವನದು. ಆಶುಭಾಷಣದ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಾದುದರಿಂದ ಪೂರ್ವ ತಯಾರಿಯು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಏನು ಮಾತು ಹೊಳೆಯುವುದೋ ಅಥವಾ ಬಾಯಿಗೆ ಬಂದುದನ್ನು ಉಗುಳುವುದು ಅಲ್ಲ, ಬೊಗಳುವುದು ಸೂಕ್ತ. ಆದರೆ ಭಾಷೆಯ ಮೇಲೆ ಹಿಡಿತ, ವಿಷಯ ನಿರೂಪ, ಎಲ್ಲವೂ ಸಮಯ ಸ್ಫೂರ್ತಿಯಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾದೀತು.

ನಿಗದಿಯಾದ ಆಶುಭಾಷಣ ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ದಿನ ಬಂದಿತು. ಶಾಲೆಯ ಸಭಾಂಗಣ ಶಾಲಾ ಬಾಲಕರಿಂದ, ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಂದ ತುಂಬಿ ತುಳುಕಿತು. ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ತೀರ್ಪುಗಾರರಾಗಿ ಕನ್ನಡ ಮಾಸ್ತರು ವೆಂಕಟಯ್ಯ, ಚರಿತ್ರೆಯ ಉಪಧ್ಯಾಯರಾದ ಸಿಂಗಣಾಚಾರ್ಯರು ಮತ್ತು ಗಣಿತದ ಮೇಷ್ಟ್ರು ವಿಶ್ವನಾಥರವರು, ನಿಗದಿತ ಆಸನಗಳಲ್ಲಿ ಅಲಿಂಗಿತರಾದರು.

ಮುಖ್ಯೋಪಾಧ್ಯಾಯರು ಬೇರೆ ಕೆಲಸದ ನಿಮಿತ್ತ ಗೃಹಾಜರೆಯಲ್ಲಿ ಇನ್ನೇನು ನಿವೃತ್ತಿಯಾಗಲಿವೆ ಮುದ್ದರಂಗಯ್ಯನವರು ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷ ಪೀಠದಲ್ಲಿ ಸಿಂಹಾಸನ ರೂಢರಾದರು. ಶಾಲೆಯ ಗಾಯಕಿಯರಾದ ಕುಮಾರ ಪ್ರೇಮ, ಭಾಮರಪರಂದ ಕಾಯೋ ಶ್ರೀ ಗೌರ ಕರುಣಾಳು ಹಲ ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನಗೀತೆ ಗಾಯನದಿಂದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಚಾಲನೆಯನ್ನು ನೀಡಿದರು. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ ಶ್ರೀ ಹರಿಯ ನಾಲ್ಕು ಮಾತಿನ ಸ್ವಾಗತದ ನಂತರ ಆಶುಭಾಪಣದ ಕ್ರಮ ವಿವರಣೆ ಮತ್ತು ಮಾತನಾಡಲು ಇರುವ ವಿಷಯಗಳ ವಿವರಣೆ ನೀಡಿ ಪ್ರತಿ ಸ್ಪರ್ಧಿಗೂ ನಾಲ್ಕು ನಿಮಿಷದ ಕಾಲಾವಕಾಶವಿದೆಯೆಂದು ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆ ವಹಿಸಿದ್ದ ಮುದ್ದರಂಗಯ್ಯನವರು ತಮ್ಮ ಮುದ್ದನಿಸದ ಗೂಗ್ಗರು ದನಿಯಿಂದ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಹೇಳತೊಡಗಿದರು.

ಆರನೆಯ ಮಾತುಗಾರನಾದ ಮರಿಯಪ್ಪ ಡಬ್ಬದಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಬರಲಿರುವ ವಿಷಯದ ಚೀಟಿಯನ್ನು ಎತ್ತಿದ. ಛೇ; ಮೀಸೆಯಿಲ್ಲದವಗೆ ಮೀಸೆಯ ಬಗೆಗೆ ಮಾತನಾಡುವುದೇ? ಖಂಡಿತ ಅಸಾಧ್ಯ ಎನಿಸಿತು. ಜಾಗ ಖಾಲಿ ಮಾಡುವ, ಅಲ್ಲ ಕಾಲಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳುವ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ ಒಮ್ಮೆ ನೋಡಿದ. ಗೆಳೆಯರು ಅವನು ಪಲಾಯನವಾಗದಂತೆ ಗುರಾಣಿ ರಕ್ಷೆ ನೀಡಿದರು. ಮೌನವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವ ಸರದಿಗೆ ಕಾದ.

ಬಂದೇ ಬಿಟ್ಟಿತು ಅವನ ಸರದಿ. ವೇದಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ನಿಂತ ಮಾತು ಬರಲಿಲ್ಲ. ಕೈಕಾಲು ನಡುಗಿತು. ನಿರ್ಣಾಯಕರು ಇದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದರು. ಮುದ್ದರಂಗಯ್ಯನವರು ಸಕ್ಕು ಹಣ್ಣೆಲೆ ಚಿಗುರಲೆಗೆ ಹೇಳುವಂತೆ ಧೈರ್ಯ ತಗೋ, ಮಾತಾಡು. ಬಿಡಬೇಡ ಎಂದು ಉತ್ತೇಜನ ನೀಡಿದರು. ಒಮ್ಮೆ ತೀರ್ಮಾಗಾರರತ್ತ ನೋಡಿದ. ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಕುಳಿತು, ಹೇಳಿದುದನ್ನು ಕೇಳಿ ಮೌಲ್ಯ ಮಾಡುವ ನಿರೀಕ್ಷಕರಂತೆ ಕಂಡರು. ಸಹ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಸುಮ್ಮನಿರಬೇಡಲೇ, ಮಾತಾಡೋ? ಎಂದು ಕಿರುಚಿದ.

ಉಡುಗಿದ್ದ ಧೈರ್ಯ ಎಲ್ಲಿಂದಲೋ ದಿಗ್ಗನೆದ್ದು ಬಂತು. ಗುರುಗಳೇ, ತೀರ್ಮಾಗಾರರೇ, ಸಹಪಾಠಿಗಳೇ ನಾನಿಂದು ಮಾತನಾಡುವ ವಿಷಯ ಮೀಸೆ ಎಂದ. ಹುಡುಗರು ಹೋ ಎಂದರು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಬಾಲಕಿಯರು ಮೌನವಾದರು. ಬಹುಶಃ ಅವರ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲದ್ದು ಎನಿಸಿರಬೇಕು. ಮರಿಯಪ್ಪನ ಗಮನ ಅವರತ್ತ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಮಕ್ಕಳು ಮೊಸರನ್ನ, ಹಾಲನ್ನ ತಿಂದಾಗ ಬಿಳಿಮೀಸೆ ಮೂಡುತ್ತೆ ಎಂದ. ಜನ ಅವನತ್ತ ಸುಮ್ಮೆ ನೋಡಿದರು. ಅವನ ಗಮನ ಬಾಲಕಿಯರತ್ತ ಬಿತ್ತು. ಏನನ್ನಿಸಿತೋ ಏನೋ? ಇವರಿಗೆ ಅಂದರೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯನಿಯರಿಗೆ ಮೀಸೆ ಬರೋದಿಲ್ಲ ಅಂದ. ಹುಡುಗಿಯರು ನಾಚಿದರು. ಹುಡುಗರು ಘೊಳ್ಳೆಂದು ನಕ್ಕರು. ಮೀಸೆ ನನಗೆ ಬರಬೇಕಾದ್ರೆ ಇನ್ನೂ ಎರಡು ಅಥವಾ ಮೂರು ವರ್ಷ ಕಳೀಬೇಕು ಎಂದ. ಯಾಕೆಂದರೆ ನನ್ನಲ್ಲಿ "Androgen" ಉತ್ಪತ್ತಿ ಆರಂಭವಾಗಿಲ್ಲ. ಮೀಸೆ ಬಂದಾಗ ನಾನು ವಯಸ್ಸು ಎಂದ. ಕನ್ನಡ ಮೇಷ್ಟ್ರು ಅಚ್ಚರಿಯಿಂದ ಪಂಡಿತ ನೋಟ ಬೀರಿದರು. ವಯಸ್ಸಿನಾದರೆ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ತುಟಿಯ ಮೇಲೆ, ಮೂಗಿನ ಕೆಳಗೆ ಕೂದಲು ಬಂದು ನಂತರ ದಟ್ಟತನ ತುಂಬಿ ಚಿಗುರು ಮೀಸೆ ಎನಿಸುತ್ತದೆ. ನಂತರ ಮೀಸೆ ಬಹುರೂಪವನ್ನು ತಾಳುತ್ತ ಗಿರಿಜಾ ಮೀಸೆ, ನಟಭಯಂಕರರ ಮೀಸೆ, ರಾಜರ ಹಲವು ಅಡಿಗಳುಳ್ಳ ಮೀಸೆ, ಮಹಾರಾಜರ ಮೀಸೆ, ಚಿಗುರು ಮೀಸೆಯನ್ನು ವಿವಿಧ ರೂಪಗಳಿಗೆ ತಿರುಗಿಸಿ ಮುಖದ ಅಂದವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಬಹುದೆಂದ. ಇತಿಹಾಸ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಪರವಾಗಿಲ್ಲ, ಮೀಸೆಯ

ಚರಿತ್ರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ ಎಂದುಕೊಂಡರು. ತುಂಬು ಗಂಭೀರದ ಮುಖದ ಭಾವ ಅವರಲ್ಲಿ ಮೂಡಿತು. ಆದರೆ ಗಣಿತದ ಮೇಷ್ಟ್ರು ಇವನ ಕಡೆಗೆ ಸುಮ್ಮನೆ, ಬರಿ ಸುಮ್ಮನೆ ನೋಡಿದರು. ಸಂಪನ್ನಪ್ಪ ಹಾಸ್ಟೆಲ್ ಸ್ನೇಹಿತರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಕಂಡ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಸಿನಿಮಾದಲ್ಲಿ ಚಾರ್ಲಿ ಚಾಪ್ಲಿನ್ ಮೀಸೆ ನೆನಪು ಬಂತು. ನೋಡಿ ಚಾರ್ಲಿ ಚಾಪ್ಲಿನ್ ಮೀಸೆ ಹೇಗಿರುತ್ತೆ ಎಂದ. ಹಾಗೆಯೇ ಗಣಿತದ ಮೇಷ್ಟ್ರು ಕಡೆ ನೋಡಿದ. ಚಾರ್ಲಿ ಚಾಪ್ಲಿನ್ ತನ್ನ ಮೀಸೆಯಿಂದ ಸುರಸುಂದರ ಅವನ ತಮಾಷೆಗೆ ಮೀಸೆಯೇ ಕಾರಣ ಎಂದ. ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣುವ ರಾಕ್ಷಸರ ಮೀಸೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುತ್ತ ಅವರು ಹೆದರಿಸುವ ಹಾಗೆ ಕಾಣಲು ಅವರು ಅಂಟಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಮೀಸೆ ಕಾರಣ. ಎಂದು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಗಣಿತದ ಮೇಷ್ಟ್ರು ನೋಡಿದ. ಅವರು ಮತ್ತೇ ಅವನನ್ನೇ ನೋಡಿದರು. ಸುಮ್ಮನಾದರು. ಮೀಸೆ ಗಂಡಸುತನಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿ ಎಂದ ಮೀಸೆಯ ಬಣ್ಣ ಕಪ್ಪು ಎಂದ. ವಯಸ್ಸಾದ ನಂತರ ಅದು ಕ್ರಮೇಣ ಸ್ವಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪವಾಗಿ ಜಿಳಿ ಬಣ್ಣಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಆಗ ಡೈ ಮಾಡುತ್ತ ಹದ್ದುಬಸ್ತಿಗೆ ತರಬೇಕಾಗುತ್ತೆ.

ಮೀಸೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಆಗಾಗ ಅದನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ ಸರಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದ. ಕನ್ನಡ ಪಂಡಿತರಿಗೆ ಮಾತು, ಭಾಷೆ, ಎಲ್ಲಿಂದಲೆಲ್ಲೋ ಹೋಗಿ ಬರುತ್ತಿದೆ ಎನಿಸಿತು. ಅವರು ಇತರ ತೀರ್ಪುಗಾರರತ್ತ ನೋಡಿದರು. ಹುಡುಗಿಯರು ಈ ಮಾತು ತಮಗಲ್ಲವೆಂದು ಮನಸ್ಸನ್ನು ಬೇರೆ ಕಡೆ ಹರಿಸಿದರು. ಕೀಟಲೆ ಸ್ವಭಾವದ ಹುಡುಗಿಯರು ನೀನು ಹೇಳುವುದೇನೂ ನಮಗೆ ಬೇಕಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕಿಸಕ್ಕನೇ ನಕ್ಕರು. ಅದೇನೇ ಇರಲಿ ಹುಡುಗರಿಗೆ ಇವನ ಮಾತು ಅರ್ಥವಾಗದೆ ಇದ್ದರೂ ಚುಡಾಯಿಸುವ ರೀತಿ ಇದ್ದುದರಿಂದ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಹಾಗೆಯೇ ಸಮಯ ಮುಗಿಯುತ್ತಾ ಬಂದು ಕಡೆಯ ನಿಮಿಷದ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಗಂಟೆ ಸೂಚನೆ ನೀಡಿತು. ಮೀಸೆಯ ಮಾತು ಮುಗಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಗಣಿತದ ಮೇಷ್ಟ್ರುನೇ ಆಗಾಗ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಅವನನ್ನು ಏನೋ ನಾನು ಬಿಟ್ಟಿರುವ ಮೀಸೆ ಮೇಲೆ ನಿನಗೇಕೆ ಕಣ್ಣು ಎಂದರು. ಸಭೆಯಲ್ಲಿದ್ದವರು ಘೊಳ್ಳೆಂದು ನಕ್ಕರು. ಕೆಲವರು ನಕ್ಕರು, ಹುಡುಗರು ಚಪ್ಪಾಳೆ ಹೊಡೆದರು. ಬಾಲಕಿಯರು ಗಣಿತದ ಮೇಷ್ಟ್ರು ಪರಿತಾಪ ಕಂಡು ಪಾಪ ಲೆಕ್ಕದ ಮೇಷ್ಟ್ರು ಅಂದುಕೊಂಡರು.

ಗಣಿತದ ಮೇಷ್ಟ್ರು ನೋಡಿ, ಅವರ ಮೀಸೆ ನೋಡಿ. ಅವರು ಮೀಸೆಯ ತುದಿಯಲ್ಲೇ ಲೆಕ್ಕ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹೇಳಿ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಮೀಸೆ ಅವರ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರವನ್ನು ಹಾಕುತ್ತದೆ. ಎಂದ.

ಕಡೆಯ ಗಂಟೆಯ ರಬ್ಬ ಕೇಳಿ ಮರಿಯಪ್ಪ ಮೀಸೆಯ ಮಾತು ಮುಗಿಸಿದ. ನಮಸ್ಕಾರ ಸಾರ್ ಎಂದು ಮಾತು ಮುಗಿಯಿತು. ಜನರಿಂದ ಹುರುಪಿನ ಕರತಾಡನವಾಯಿತು. ಮರಿಯಪ್ಪ ಮಾತ್ರ ಗಣಿತದ ಮೇಷ್ಟ್ರುನ ಮೀಸೆ ಪ್ರಸ್ತಾಪದಿಂದ ಬಹುಮಾನ ಬರದು ಎಂದುಕೊಂಡ.

ಆಶುಭಾಷಣಗಳು ಮುಗಿದವು. ಗಣಿತದ ಮೇಷ್ಟ್ರು ವಿರ್ದನಾಥ್ ನೀಡಿದ ಅಧಿಕ ಅಂಕಗಳಿಂದ ಮರಿಯಪ್ಪನ ಮೀಸೆಯ ಮಾತು ಪ್ರಥಮ ಪುರಸ್ಕಾರವನ್ನು ದೊರಕಿಸಿತ್ತು. ಮರಿಯಪ್ಪನ ಮೀಸೆಯಿರದ ಮುಖ ಊರಗಲವಾಗಿತ್ತು.

ವಿದ್ಯಮಾನಗಳು

- ಕು.ಕ.

ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳ ಒಂದಿನ ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿಯವರ ಪಿತೃವಾಕ್ಯ ಧಿಕ್ಕಾರ ಪ್ರಕರಣ ಅಥವಾ ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿ ಯಡಿಯೂರಪ್ಪ ಜೋಡಿಯ ಧರ್ಮಸಿಂಗ್ ಉಚ್ಚಾಟನಾ ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ ಭಾರತದ ಮಹಾಜನತೆ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಕರ್ನಾಟಕ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿಯೇ ನಾಟಕವಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿತ್ತು. ಇದಾದ ಇಪ್ಪತ್ತು ತಿಂಗಳುಗಳಲ್ಲಿ (ತೀರ್ಥರೂಪು ಅವರ ಕೃಪಾಪೋಷಿತ) ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿ ವಿಶ್ವಾಸದ್ರೋಹ ಪ್ರಕರಣವನ್ನು ನ್ಯಾಷನಲ್ ಚಾನೆಲ್‌ಗಳು ಹಲವಾರು ದಿನಗಳು ಎಡಬಿಡದೆ ಪ್ರಸಾರಮಾಡಿದಾಗ ಕರ್ನಾಟಕದ ಜನತೆ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಆಡಿಯೆನ್ಸ್ ಮುಂದೆ ನಾಚಿ ನಿಂತು ನಮ್ಮ ನಾಯಕರುಗಳ ವರ್ತನೆಗೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿ ಎಂದು ಕೇಳಬೇಕಾಯಿತು. ಇದರ ನೆನಪು ಮಾಸುವ ಮೊದಲೇ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಕರ್ನಾಟಕ ಮತ್ತು ಈ ನಾಯಕರುಗಳನ್ನು ಆರಿಸಿದ ಇಲ್ಲಿನ ಜನತೆ ದೇಶದ ಕಟಕಟೆಯಲ್ಲಿ ಆಗ ನಾಚಿ ನಿಲ್ಲಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಈಗ ನಾಚಿನಿಂತು ನೀರಾಗಬೇಕು. ನಾಟಕದ ಈ ಮೂರನೆಯ ಅಂಕದಲ್ಲಿ ಖಳನಾಯಕರುಗಳ ಬದಲಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅಂದು ದೊಡ್ಡ - ಸಣ್ಣ ಗೌಡರುಗಳು ಖಳನಾಯಕರುಗಳು. ಆಗ ಗಳಗಳ ಅಳುತ್ತಿರುವ ಹರಕೆಯಕುರಿ ಪಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಯಡಿಯೂರಪ್ಪ. ಈ ಕುರಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಎಲ್ಲರಿಂದಲೂ ಅಯ್ಯೋ ಪಾಪ ಎನ್ನುವ ಸಹಾನುಭೂತಿ. ಈಗ ಬಳ್ಳಾರಿ ಬ್ರದರ್ಸ್ ಯಾನೆ ಭಾರಿ ಹಣದ ಧೈಲಿಗಳ ಗಣಿಧಣಿಗಳು ಖಳನಾಯಕರುಗಳು. ಜ್ಞಾ. ಪೀ. ಪ್ರ. ವಿಜೇತರು ಸೇರಿ ಕೆಲವರಿಗೆ ಯಡ್ಕೂರಪ್ಪ ನವರ ಬಗ್ಗೆ ಚೂರು ಸಹಾನುಭೂತಿ. ಆದರೆ ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರಿಗೆ ಇದು ಸಿಎಂ ಸ್ವಯಂಕೃತ ಅಪರಾಧವಲ್ಲವೇ ಎನ್ನುವ ಸಂದೇಹ. ಬೀಸುವ ದೊಣ್ಣೆಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಸಾವಿರ ವರ್ಷ ಆಯಸ್ಸು ಎಂದು ಗಾದೆ ಹೇಳುತ್ತದಂತೆ. ಈಗ ಬೀಸಿದ್ದ ದೊಣ್ಣೆಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಸಾವಿರ ದಿನಗಳಿರಲಿ ಸಾವಿರ ಗಂಟೆಗಳ ಜೀವದಾನವಾದರೂ ಸಿಕ್ಕಿದೆಯೇ ಎನ್ನುವ ಬಗ್ಗೆ ಎಲ್ಲರಲ್ಲೂ ಅನುಮಾನ.

★★★

ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಭೌಗೋಳಿಕವಾಗಿ ಕರ್ನಾಟಕದ ಸೆಂಟರ್ ಪಾಯಿಂಟಿನಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯದ ನಡುಮಧ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಬಳ್ಳಾರಿಯನ್ನೇ ರಾಜ್ಯದ ರಾಜಧಾನಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಕೆಲವರು ವಾದಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಅಂದಿನ ಸಂಚಾರ ಸಂಪರ್ಕ ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲದರಲ್ಲೂ ಬ್ಯಾಕ್‌ವರ್ಡ್ ಎನಿಸಿದ್ದ ಬಳ್ಳಾರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಬೆಂಬಲ ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಎಲ್ಲರ ಗಮನ ಬಳ್ಳಾರಿಯತ್ತ. ಈ ನಗರದ ಸಾಮಾನ್ಯರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಬದಲಾಗಿರುವ ಹಾಗೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಗರ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಶ್ರೀಮಂತರ ಅದರಲ್ಲೂ ಕೆಲವು ಅತಿ ಶ್ರೀಮಂತರ ಊರಾಗಿದೆ. ಹಣದ ಪ್ರಭಾವ ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಚಾಚಬಹುದು ಎಷ್ಟು ಎತ್ತರಕ್ಕೆ ಏರಬಹುದು, ಕ್ಷಮಿಸಿ ಯಾವ ಆಳಕ್ಕೆ ಇಳಿಯಬಹುದು ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಬಳ್ಳಾರಿ ಜೀವಂತ ನಿದರ್ಶನವಾಗಿದೆ. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣದೇವರಾಯನ ವಿಜಯನಗರ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಅನೇಕ ಶತಮಾನಗಳ ಅನಂತರ ಅತ್ತ ವೈಎಸ್ಸಾರ್ ಅಂಡ್ ಸನ್ ಇತ್ತ ರೆಡ್ಡಿ ಅಂಡ್ ಬ್ರದರ್ಸ್ ಮತ್ತೊಂದು ಕರ್ನಾಟಕಾಂಧ್ರ ಮಹಾ. ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವ ಭಯವಿತ್ತು. ಆಂಧ್ರ

ಎಂಎಲ್‌ಎಗಳ ಸರ್ವಾನುಮತದ ನಿರ್ಧಾರವನ್ನು ಧೈರ್ಯದಿಂದ ತಿರಸ್ಕರಿಸಿ ಸೋನಿಯಾ ಗಾಂಧಿ ವೈಯೆಸ್ಸಾರ್ ಮಗನ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕವನ್ನು ತಡೆಹಿಡಿದಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ರೆಡ್ಡಿ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಅವ್ಯಾಹತವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದೆ. ಈ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಈಗ ಕರ್ನಾಟಕದ ಮುಂದೆ ಇಡೀ ಭಾರತದ ಜನಸತ್ತೆಯ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುತ್ತದೆಯೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಆತಂಕದಿಂದ ಕಾದು ನೋಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

★★★

ಬಿಜೆಪಿ ಲೋಕಸಭೆಯ ಚುನಾವಣೆಯ ನಂತರ ಸೋಲಿನ ಸರಮಾಲೆಯನ್ನೇ ಎದುರಿಸುತ್ತಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಎಲ್ಲಾ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ತನ್ನ ಬಲವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶ ನೆಹರು, ಇಂದಿರಾ ಕಾಲದಲ್ಲಿದ್ದಂತಹ uni-polar - ಏಕ ಧ್ರುವ ಆಡಳಿತದತ್ತ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಕೆಲವರು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಎಷ್ಟು ನಿಜ? ಈಚೆಗೆ ನಡೆದ ಹಲವಾರು ಚುನಾವಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಪಕ್ಷ ಗೆದ್ದಿರುವುದು ನಿಜ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ಗೆ ಪರ್ಯಾಯವಾಗಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಬಿಜೆಪಿ ಒಳಜಗಳಗಳು ಆರ್.ಎಸ್.ಎಸ್. ಒಳತುಂಟಿಗಳಿಂದ ಘಾಸಿಗೊಂಡಿದೆ. ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಚೇತರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಲಕ್ಷಣಗಳಿಲ್ಲ. ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಎನ್‌ಸಿಪಿಯೊಂದಿಗೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಭಾರೀ ವಿಜಯ ಸಾಧಿಸಿತು. ಆದರೆ ಮಿತ್ರಪಕ್ಷಕ್ಕಿಂತ ಇಪ್ಪತ್ತು ಅಧಿಕ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಗೆದ್ದಿದ್ದರೂ, ತನ್ನ ಮಿನಿಷ್ಟರುಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಹರಸಾಹಸ ಮಾಡಿದರೂ ಸೋಲನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಯಿತು. ಹರ್ಯಾಣಾದಲ್ಲಿ ವಿರೋಧಿ ಪಕ್ಷಗಳೇ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಬಹುಮತ ಪಡೆಯಲಿಲ್ಲ. ಯೂಪಿ ತಮಿಳುನಾಡುಗಳಂತಹ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಗೆಲ್ಲುವ ಕಾಲ ಇನ್ನೂ ದೂರವಿದೆ. ಮತ್ತೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಏಕಾಧಿಪತ್ಯ ಬರಲಾದು. ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷದ ಸಂಗತಿ. ಇನ್ನೊಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಧು ಕೋಡಾ ಅಂಥವರೂ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಲು ಇನ್ನೂ ಅವಕಾಶಗಳಿವೆ ಎನ್ನುವುದು ಆತಂಕದ ಸಂಗತಿ.

★★★

ಕ್ರಿಕೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಇಪ್ಪತ್ತು ಓವರುಗಳ Roller-coaster - ಘಳಿಗೆ ಘಳಿಗೆಯಲ್ಲೂ ಏಳುಬೀಳುಗಳ ಪಂದ್ಯಗಳು ಬಂದಮೇಲೆ ಐವತ್ತು ಓವರುಗಳ ಓಡಿಐಗಳು ಜನಾಕರ್ಷಣೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಸಚಿನ್ ತೆಂಡೂಲ್ಕರ್ ಅಂತಹ ಮಹಾ ಪ್ರತಿಭೆಗಳು ಸಪ್ತೆ ಎನಿಸುತ್ತಿರುವ ಇಂತಹ ಆಟಗಳಿಗೂ ಜೀವ ತುಂಬಬಲ್ಲರು, ಈ ರವಿಂನ ಆಟವನ್ನು ಹಿಂದೆಂದೂ ಕಂಡಿರುವ ಎತ್ತರಕ್ಕೆ ಏರಿಸಬಲ್ಲರು. ಈಚೆಗೆ ಹೈದರಾಬಾದಿನಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಭಾರತ ಆಸ್ಟ್ರೇಲಿಯಾ ನಡುವಿನ ಏಕದಿನ ಅಂತರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಪಂದ್ಯ ಎಲ್ಲಾ ಅರ್ಥಗಳಲ್ಲೂ ಸಚಿನ್ ಪಂದ್ಯ. ಆ ಪಂದ್ಯದಲ್ಲಿನ ಅವರ 175 ರನ್ನುಗಳು ಆಟದ ಮೈದಾನದಲ್ಲಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರುಗಳಿಗೆ, ಟೀವಿ ಮುಂದಿದ್ದ ವೀಕ್ಷಕರುಗಳಿಗೆ sheer ecstasy - ಪರಮಾನಂದದ, ಹರ್ಷೋನ್ಮಾದಗಳ ಅಪೂರ್ವ ಸಮಯ. ಇಂತಹ ಅಪೂರ್ವ ಅನುಭವವನ್ನು ಕೊಟ್ಟ ಕಳೆದ ಇಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಇಂತಹ ಸಂತೋಷವನ್ನು ಹಲವು ಬಾರಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಸಚಿನ್‌ಗೆ ವಂದನೆಗಳು, ಹಲವು ವಂದನೆಗಳು.

ಬಿನ್ನ ನಾಮವೊಂದಿದ್ದರೆ ಸಾಕೋ....

- ಆನಂದ

ಖಾರಮಂಗಲದಲ್ಲಿ ಮನೆ ಮಾಡಿದ್ದ ನಾನು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಅಪಜಯನಗರಕ್ಕೆ ಹೋದೆ. ಅಲ್ಲೂ ಬೇಜಾರಾಯಿತು. ಅವಿವೇಕನಗರಕ್ಕೆ ಬಂದೆ. ಆಗ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರೊಬ್ಬರು ಹಾಳುಹಂಪಿ ನಗರದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮನೆ ಖಾಲಿ ಇದೆ ಬನ್ನಿ ಅಂದರು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದೆ. ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ಅರ್ಧಚಂದ್ರ ಲೇಔಟ್ ಇದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡಂತೆ ಇರುವ ಅಜ್ಞಾನಭಾರತಿ ಕ್ಯಾಂಪಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಅಡ್ಡಾಡಬಹುದು. ನಂತರ ನಾನು (ಕಿರಿ)ಕಿರಿನಗರಕ್ಕೆ ಹೋದೆ. ಒಣಶಂಕರಿ ಹತ್ತಿರ ಅಲ್ಲಿಂದ. ಆದರೆ ಈ ಒಣಶಂಕರಿ ಒಂದಲ್ಲ ಎರಡಲ್ಲ ಮೂರಿವೆ. ಕೆರೆಯೇ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಹೊಸಕೆರೆಹಳ್ಳಿ ಇದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದು ಹೊಸದು? ಕೆರೆಯೇ? ಹಳ್ಳಿಯೇ? ಆದರೆ ಕೆರೆಯೂ ಇಲ್ಲ ಹಳ್ಳಿಯೂ ಇಲ್ಲ ಅಲ್ಲಿ ಎಂಬುದು ಬೇರೆ ವಿಷಯ.

ಮೂರು ಒಣಶಂಕರಿ ಇದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ಬದಲು ಮೂರಕ್ಕೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಹೆಸರು ಇಡಬಹುದಿತ್ತು. ಫಾರ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪಲ್ ದೇವೇಗೌಡಾಜಿ. ಇವರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಬಡಾವಣೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ಕೆಂಪೇಗೌಡ ನಗರ ಇದೆ. ಹೊಂಬೇಗೌಡ ನಗರ ಇದೆ. (ಆದರೆ ಅವರ್ ಓನ್ ಮಾಜಿ ಪ್ರಧಾನಿ) ದೇವೇಗೌಡರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಡಾವಣೆಯಾದರೂ ಬೇಡವೆ? ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿ ಬಡಾವಣೆ ಇದೆ ನಿಜ. ಆದರೆ ಆ ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿ ಈ ರೇವಣ್ಣನ ತಮ್ಮ ಅಲ್ಲ ಎಂದು ಅಖಿಲ ಕರ್ನಾಟಕ ಎಚ್ ಡಿ ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿ ಅಭಿಮಾನಿಗಳ ಸಂಘದವರು ತಿಳಿದು ತೆಪ್ಪಗೆ ಕುಳಿತಿರಬಾರದು. ಈ ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿ ಬಡಾವಣೆಗೂ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕು.

ಬೆಂ-ಮೈ ಕಾರಿಡಾರ್ ರಸ್ತೆಗೆ ದೇವೇಗೌಡರ ಹೆಸರು ಇಡಬಾರದೇಕೆ? ಇವರನ್ನು ತುಂಬ ಚಿಂತನೆಗೆ ಹಚ್ಚಿಸಲು ಗ್ರಾಸ ನೀಡಿರುವ ಯೋಜನೆ ಇದು. ಈ ರಸ್ತೆ ನಾಮಕರಣಕ್ಕೆ ಕೇಂದ್ರ ವಿದೇಶಾಂಗ ಸಚಿವರನ್ನು ಕರೆಸಿದರೆ ಹೌ ನೈಸ್? ನಂತರ ಇಲ್ಲಿ ಉದಯಿಸಲಿರುವ ಬಡಾವಣೆಗಳಿಗೆ ಗೌಡರ ಕುಟುಂಬದವರ ಹೆಸರುಗಳು ನೆರವಿಗೆ ಬರಲಿವೆ - ಕವಿತಾ ಲೇಔಟ್. ರೇವಣ್ಣ ಎನ್ಟರ್ಪ್ರೈಸ್. ಬಾಲಕೃಷ್ಣಗೌಡನಗರ ಇತ್ಯಾದಿ.

ಒಂದೆಡೆ ಸ್ಟೇಜ್‌ಗಳ ಗೊಂದಲವಾದರೆ ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ ಫೇಸ್‌ಗಳ ಅಟ್ಟಹಾಸ. ಸ್ಟೇಜು/ಹಂತ ಎಂದು ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಸ್ಟೇಜ್ ಬೈ ಸ್ಟೇಜ್ ಅಥವಾ ಹಂತಹಂತವಾಗಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕನ್‌ಪ್ಯೂಸ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಜೆಪಿ ನಗರದಲ್ಲಿ ಮನೆ ಸಲೀಸಾಗಿ ಹುಡುಕಬಹುದು ಎಂದು ನೀವೆಂದುಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಅದೊಂದು ಸಂಪೂರ್ಣ ಭ್ರಾಂತಿ. ಜೆಪಿನಗರದ ಎಂಟೂ ಫೇಸ್‌ಗಳಿಗೆ ಎಂಟು ಮಂದಿ ಮಹಾಮಯರ/ಮಾನನೀಯರ/ಘನವೆತ್ತವರ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ನೀಡಿ ನಾವು ಕೃತಕೃತ್ಯರಾಗಬಹುದಿತ್ತು. ಅತ್ಯಪ್ತಗೊಂಡ ಅವರ ಆತ್ಮ ಆ ಬಡಾವಣೆಗಳ ಮೇಲೆ ಠಳಾಯಿಸುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬಹುದಿತ್ತು.

ನಮ್ಮ ಜಾಯಮಾನ

- ಪಾಂಡು

ಅಕ್ಟೋಬರ್ ಸಂಚಿಕೆಯ 'ದೃತರಾಷ್ಟ್ರ'ರ 'ನಮ್ಮ ಜಾತಕ'ದ ಇನ್ನೊಂದು ಸು-ಮುಖ
(ಅನುಕ್ರಮವಾಗಿ).

ನೋಡಿ ಸ್ವಾಮಿ, ನಾವಿರಬೇಕಾಗಿರೋದು ಹೀಗೆ, ನಾವಿರೋದೂ ಹೀಗೇನೇ:

1. ನಮ್ಮಮ್ಮನ ಸಾರಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚೇ ಇರುತ್ತೆ.
2. ಗಿಫ್ಟ್ ರ್ಯಾಪರ್‌ನ ಆಯಸ್ಸು ಪ್ರಸ್ತವಾಗದೇ ದೀರ್ಘವಾಗಲೆಂದೇ ನಾವು ಹುಷಾರಾಗಿ ತೆಗೆದು ಮತ್ತೆ ಬಳಸುವುದು.
3. 'ಲೆಸ್ ಲಗೇಜ್ ಮೋರ್ ಕಂಫರ್ಟ್' ಅನ್ನು ಪಾಲಿಸುವ ನಾವು ಅದನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಂಕೋಚ. ಅದಕ್ಕೇ ನಾವು ದೊಡ್ಡ ಸೂಟ್‌ಕೇಸ್ ಹಿಂದೆ ನಿಲ್ಲುವುದು.
4. ಊರಿಗೆ ಮುಂಚೆ ಹೋಗಿ ತಳ ಊರೋಕ್ಕಿಂತ ಸರಿಯಾದ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದು ಸೂಕ್ತವಲ್ಲವೇ?
5. ಸ್ಟಾಪ್ ಆಗಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಮೇಲೆ ಮುದ್ರಾಧಾರಣೆಯಾಗದಿದ್ದರೆ ಅದರ ಜನ್ಮ ಸಾರ್ಥಕವಾಗುತ್ತೇ?
6. 'ಕೆರೆಯ ನೀರನು ಕೆರಗೆ ಚೆಲ್ಲಿ' ಅಂಬೋದನ್ನ ಅಕ್ಷರಶಃ ಪಾಲಿಸುವವರು ನಾವು. ಹಾಗಾಗಿ ಅವರಿಂದ ಇವರಿಗೆ, ಇವರಿಂದ ನಮಗೆ, ನಮ್ಮಿಂದ....
7. 'ನಾವಿಬ್ಬರು ನಮಗೊಂದೇ' ಇರುವಾಗ ಪ್ರಾಸವೂ ಇಲ್ಲ ಪ್ರಾಸವೂ ಇಲ್ಲ.
8. ಎಲ್ಲಿಯದನ್ನು ಎಲ್ಲಿ ತಿಂದರೂ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಅಲ್ಲವೇ? ಹೊಟ್ಟೆಗೇಕೆ ಶಿಷ್ಟಾಚಾರ?
9. ಊಟದ ನಂತರ ಕೈ ನೆಕ್ಕೋ ರುಚಿ, ಮನೆ ಬಿಟ್ಟ ಮೇಲೆ ನಿಂತು ಮಾತಾಡೋ ಮಜ ಬಲ್ಲವರೇ ಬಲ್ಲರು.
10. ಜೀವನ ಎಂದರೆ ಹೊಂದಾಣಿಕೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅರಿತವರಲ್ಲವೇ ನಾವು? ಉಳಿದಿಬ್ಬರಿಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಕಾರಿನ ಬದಲು ಇರೋದರಲ್ಲೇ ಹೊಂದಾಣಿಕೆ ಮೇಲಲ್ಲವೇ?
11. ನಮ್ಮ ಮನೇಗೆ ಯಾವುದೇ ವಸ್ತು ಬಂದರೂ ಅದನ್ನು ಜಾಣತನದಿಂದ ರಕ್ಷಿಸುವುದು ನಮ್ಮ ಕೆಲಸ.
12. ಹೇಳುವುದು ಒಂದು ಮಾಡುವುದು ಇನ್ನೊಂದಾದರೂ, 'ಸೌಜನ್ಯ'ವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲವಲ್ಲ!
13. ಪ್ರದರ್ಶಿಸಲು ವಿಶೇಷ ದಿನ ಬರುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ, ನಮಗೆ ಎಲ್ಲವೂ ವಿಶೇಷ ದಿನಗಳೇ!

14. ಸಾಮಾನ್ಯ ತಂದೆ ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ಬ್ಯಾಗುಗಳನ್ನು ಬರೀ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಕಳುಹಿಸುವುದು? ಒಡಲು ತುಂಬಿ ಕಳಿಸಿವಿ.
15. ಉಳಿದ ಅಡುಗೆಯನ್ನು ಇಡುತ್ತೇವಾದ್ದರಿಂದಲೇ ಅದನ್ನು ನಾವು ಫ್ರಿಜ್ ಎನ್ನದೇ 'ತಂಗಳು ಪೆಟ್ಟಿಗೆ' ಅನ್ನುವುದು.
16. ಅಡುಗೆ ಮನೆ ವಸ್ತುಗಳು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಉಚಿತವಾಗಿ ಬಂದವುಗಳಲ್ಲ ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದೇ ಒಂದಕ್ಕೊಂದರಷ್ಟು ಕೊಟ್ಟು ಕೊಂಡವುಗಳೇ ಅವು!
17. ಯಾರು ಮೊದಲು ಯಾರು ನಂತರ ಅನ್ನೋದನ್ನು 'ಅವನು' ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬಲ್ಲ.
18. ನಾವು ವಾರಸುದಾರರಿಲ್ಲದವರಂತೂ (ಬೇವಾರ್ಸಿ) ಅಲ್ಲ.
19. ಮೀಡಿಯಾ ಅಂದರೆ ಅದೇ, ಜಗತ್ತೇ ಹೀಗೆ.
20. ಒಂದು ಕಾಸಿನ ಉಳಿಕೆ ಒಂದು ಕಾಸಿನ ಗಳಿಕೆಗೆ ಸಮ. ಅದಕ್ಕೆ ರಾತ್ರಿ ಹನ್ನೊಂದರ ಮೇಲಿನ ಸಮಯವೇ ಸುಸಮಯ.
21. ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದ ಹಿರಿಯರನ್ನೂ ಅಂಕಲ್ ಆಂಟಿ ಅಂತ ಕರೆಯೋದು ನಮ್ಮ ಹಿರಿತನವೇ ಸರಿ!
22. ವಿದೇಶೀ ಕರೆಗೆ ಜೋರು ದನಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತಾಡೋದು ನಮ್ಮ ಮುಗ್ಧತೆಯ ಪರಮಾವಧಿಯ ದ್ಯೋತಕ! ಕೇಳಿ ಮನಸಾರ ನಗೋಣ.
23. ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ವಸ್ತು.
24. ನಾವು ಆಹ್ವಾನಿಸೋದೇ ಎಲ್ಲರೂ ಬರಲಿ ಅಂತ ಅಲ್ಲವೇ?
25. ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ಗಿಂತ ಸ್ಟೀಲೇ ಲೇಸು ಅನ್ನೋದು ಜಸ್ಟ್ ಎ ಕಾಮನ್ ಸೆನ್ಸ್.
26. ಚೌಕಾಸಿ ಮಾಡೋದೂ ಒಂದು ವಿದ್ಯೆ.

ಕನ್ನಡ ಪಂಡಿತರು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕತ್ತೆ ಗೊಬೆ ಎಂದೆಲ್ಲ ಬಯ್ಯಬಹುದು. ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಮಾಸ್ಟರ್ ರ್ಯಾಸ್ಕಲ್ ಎನ್ನಬಹುದು. ಚರಿತ್ರೆ ಮೇಷ್ಟ್ರು ಕೋಪಬಂದರೆ ತುಘಲಕ್ ಎನ್ನಲು ಸಾಧ್ಯ. ಆದರೆ ಫಿಸಿಕ್ಸ್ ಮಾಸ್ಟರ್?

ಮೊನ್ನೆ ಓದಿದ ಒಂದು ವರದಿ ಪ್ರಕಾರ ಅಂತಹ ಮಾಸ್ಟರ್ ಒಬ್ಬರು ತಮ್ಮ ತರಗತಿಯ ಅತ್ಯಂತ ದಡ್ಡನನ್ನು 273 ಎಂದೂ, ಸದಾ ಕೋಪಿಷ್ಠನನ್ನು 100 ಎಂದೂ ಕರೆಯುತ್ತಾರಂತೆ. 273? 100?

273 ಎಂದರೆ ಕನಿಷ್ಠ ಉಷ್ಣಾಂಶ. -273 ಡಿಗ್ರೀ. ಇದಕ್ಕಿಂತ ಕಡಿಮೆ ತಣ್ಣಗೆ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವಂತೆ ಹಾಗೆಯೇ 100 ಎಂದರೆ ನೀರಿನ ಬಾಯ್ಲಿಂಗ್ ಪಾಯಿಂಟ್, 100 ಎಂದು ಕರೆಯಿಸಿಕೊಂಡವ ಯಾವಾಗಲೂ ತಕತಕ ಅಥವಾ ಥಕಥಕ ಎಂದೇ ಕುಣಿಯುತ್ತಾನೆ! ವ್ಹಾ! ಮಾಸ್ಟರ್.

- ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ

**“One of the most preferred
B-Schools....”!**

Two-year Full Time Master of Business Administration (MBA) Course

- Corporate ambience
- 24-hours broadband Internet facility
- Extensive orientation programme
- Communication Skills
- Holistic approach through Yoga & Meditation

WE ARE A
BHAVAN'S INSTITUTE

"Let noble thoughts come to us from every side" - Rig Veda

